

כמה טוב / יענקלה רוטבליט

כמה טוב שבאת הביתה
כמה טוב לראות אותך שוב
ספר מה נשמע, ספר
ספר איך היה
ולמה לא שלחת גלויה?

כמה טוב שבאת הביתה
קצת רזה, אך מה זה חשוב
עשית חיים, עשית דברים
ראית קצת צבעים אחרים.

אך כמה שטוב אתה כאן
כמה שטוב אתה כבר כאן
כמה שזה טוב, טוב, טוב.

כמה טוב שבאת הביתה
בית זה אומר כבר הכל
היה לך חם, היה
היה לך קר
אתה עכשיו יותר מאושר
כבר יותר מאושר.

אז כמה טוב שבאת הביתה
כאילו שיצאת, יצאת רק אתמול
הכל פה נשאר אותו הדבר
אתה עכשיו יותר מבוגר
כן, יותר מבוגר.

אך כמה שטוב...

עלון מס' 1455 - 23/1/15

פתיח

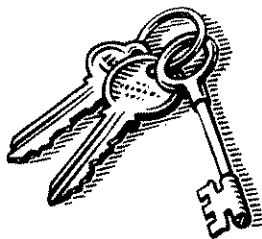
הקרה הנוראית שפקדה אותנו בתחילת ינואר היתה נדירה בעוצמתה. במהלך אחד הלילות צנחו הטמפרטורות בשטחי הבנויות בזור לכדי מינוס שלוש מעלות-טמפרטורה שספק אם נרשמה שם עד היום. מטעי הבנויות בזור, כמאתיים דונם שטחם, נפגעו קשות מהקרה ולמחרת היום נראו, בעיקר בחלקים הבוגרים, עצי בנויות מפוייחים לגמרי, כאילו נכוו בשריפה. שמוליק מעריך שכמחצית ממוטעי הבנויה בזור נפגעו פגיעה טוטאלית שתצריך פרוק בית הרשת, עקירת החלקות ונטיעתן מחדש, לאחר מחזור או שנים של חיטה. החלקות הדרומיות, שהן הצעירות יותר, נפגעו פחות, ואותן ניתן יהיה לשקם. גם חלקות בקרבת הבית נפגעו במידה כזו או אחרת ואת חלקן יהיה צורך לחסל. אגב, הקרה פוגעת באותה מידה בבתי רשת כמו בשטחים פתוחים.

ד"ר יאיר ישראלי מעין גב, שהוא אחד המומחים הגדולים בעולם בנושא גידול בנויות, אם לא המומחה, אומר שאין בטכנולוגיות הידועות היום שום אמצעי אפקטיבי כנגד נזקי קרה וכי האמצעי היעיל היחיד להתמודד מול ארועי קיצון כאלה הוא ביטוח בקרן לנזקי טבע שמפצה אותך על רובו המוחלט של הנזק. מדובר בביטוח יקר, אומר יאיר, אבל איש לא משלה את עצמו בעינין זה, ועדיף ללכת לישון בשקט.

ארוע קרה נדיר זה מלמד שבחקלאות כמו בחקלאות יש דברים שאינם בשליטת המגדל וצריך לקבלם כגזירת גורל. למזלה של אשדות, רובו המוחלט של הפרי בשטח הנגוע כבר נקטף, כך שהנזק הוא בעיקר לצמח. לא שזה מנחם מישהו.

שימשך החורף ורק שישמור לנו על שפיות יחסית.

אבנרן

מנהל הקהילה

2. המשך פיתוח הקהילה באמצעות התרבות, אתר האינטרנט.

מאמינים בהמשך תרומת התרבות לפיתוח הקהילתיות שלנו. מבקשים לחזק את 'קהילנט' כמצע של מידע וכערוץ תקשורת אופטימלי.

3. המשך פיתוח הקהילה באמצעות פיתוח מתחם הפנאי, כולל הגינה הקהילתית.

ועד ההנהלה של האגודה הקהילתית קבל החלטה להשקיע בתכנון מתחם הפנאי על רכיביו. הכוונה הינה לקבל להחלטות שיאפשרו מימוש הדרגתי לעת תקציב: במסגרת זו תיבנה מדרכה המובילה אל רחוב גלעד מבריכת השחייה למעבר 2 הרחובות המערביים, יבוצע גינון של מדרכת השילוב (במימון הועד המקומי), ישופץ המועדון (במימון כספי המגזר העסקי), יוקם גן השעשועים וכן תוקם הגינה הקהילתית (במימון המועצה וינוף אשדות).

4. המשך הפרויקטים החינוכיים קהילתיים.

הקצאת סכום מוגדר לצורך מימוש הפרוייקטים הקהילתיים. ניהולם יהיה בסמכותה של מועצת החינוך.

5. פיתוח "תרבות חיים" בקהילה.

מימוש תכנית עבודה שתגובש ע"י צוות "תרבות חיים" בשנת הפעילות 2015.

6. גיבוש מדיניות אבלות בישוב.

סוף בעמוד הבא

אסיפה מצומצמת משתתפים. אסיפה לאישור התקציב השנתי.

רצינו לספר על מה שאנחנו – "ועד הנהלת נוף אשדות" שבנה את התקציב עושה, מה הוא מקדם.

היינו מעטים.

התקציב אושר.

ועם זאת נותר טעם חמצמץ משהו.

להלן 6 הדרכים הראשיות בהן אנו מבקשים ללכת בשנה זו:

1. הסדרת מערכת היחסים בין 3 הישויות הקיימות באשדות יעקב- מיסוד הנהלה משותפת-

ועדי ההנהלה של הקיבוץ והאגודה הקהילתית אשרו את הצעת ההסדרה. חברי הועד המקומי בחרו שלא ליטול חלק. התקיים דיון בוועד המקומי להבהרת הדברים.

יש בהסדרת היחסים שגיבשו חברי האגודה הקהילתית (מהקיבוץ ומההרחבה) משום מהלך מכוון בהעברת כל הרכיבים הקהילתיים והמוניציפאליים אל אחריות ההנהלה המשותפת – כלומר אל האגודה הקהילתית. זהו תהליך שראשיתו בהחלטה להקים הרחבה בצד הקיבוץ. הקיבוץ מפסיק להיות הקול המרכזי במכלול ההיבטים הישוביים וניהול הישוב עובר ל"הנהלה המשותפת" במסגרת האגודה הקהילתית. במסגרת זו הוסדרו דפוסי העבודה המשותפים ביחס למבנה הארגוני הנכון כמו גם ביחס לרכיבים השונים שבתחום האחריות של האגודה קהילתית והסדרת המעברים בין הקיבוץ לבין האגודה.

נקיים מפגשים ואסיפות בנושא לצורך קבלת החלטה משותפת.

ממנהל הקהילה - סוף

נטיעות

ארקדי, יורי ומיכאל
שמחים מאד היום
יחדיו עלו לישראל
הגשימו החלום.

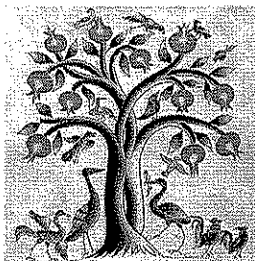
לוקחים הם מעדר ביד
וגם שתיל קטן,
כי היום הוא ט"ו בשבט
חגו של כל אילן.

יחדיו נוטעים לראשונה
עצים פה בחורשה –
בט"ו בשבט, זו השנה,
נוספו עצים שלושה.

ארקדי ויורי נרגשים,
נרגש גם מיכאל –
יכה העץ פה שורשים
בארץ ישראל.

הראל, יורם ומיכאל
מכים אף הם פה שורש,
גדלים אט-אט בישראל
כמו העצים בחורש.

שושנה צפורי

פורום ההורים, בשמו הקודם "מנהלת ההורים", הוקם מחדש. הצוות בחר בעידן גרינבאום כיו"ר הפורום. עידן יצטרף, במסגרת תפקידו, למועצת החינוך. אני מאחל הצלחה לעידן וכן לצוות החשוב הזה הנותן מקום ל"קול ההורי" במסגרת דיאלוג מתמשך עם מנהלי מערכת החינוך.

אני מבקש בהזדמנות חגיגית זו להודות **לענבר אלתר**, חבר האגודה הקהילתית זה מקרוב, על האחריות שלקח על עצמו בהובלת המנהלת במשך שנים מאז הקמתה.

ענבר איש של שיש – ידע להיות נוקב כשצריך (בצורה מכבדת) ותומך כשצריך. הוא היה איש של דיאלוג בונה עם מנהלי המערכת ועימי כמנהל הקהילה בתחום החינוך.

תודה לך, ענבר, על השקעתך ועל הישגיך.

שורה קצרה ועוד נרחיב. גאווה גדולה מילאה את לבי בקוראי את הידיעה כי איגוד אומני ישראל ("אמ"י") בחר להעניק ל **שרה'ה שרון**, חברת קיבוצנו, את פרס מפעל חיים לשנת 2014. שרה'ה, ילידת תש"ח, זכתה בפרס מפעל חיים לאומי ואצלנו בלב, אצל כולנו, היא זכתה, כבר מזמן, בפרס מפעל חיים קיבוצי, על תרומתה המרכזית בחיי התרבות באשדות יעקב ובעמק הירדן במשך עשורים.

שבת שלום,

דורון

במועצת הקהילה

פרוטוקול מועצת הקהילה 31.14 מיום 31/12/14

1. אישור פרוטוקול 30.14- אושר
2. אישור פרוטוקול ישיבת שלושת הוועדים- אושר

3. הצעת צוות תשתיות לפיתוח התשתית הקיבוצית ב2015 מתוך התכנון הרב שנתי.

מועצת הקהילה אישרה את התכנית הרב שנתית. מועצת הקהילה שהתה את החלטתה לישיבה הבאה, במסגרתה תוצבנה חלופות למימוש אפשרי של חלק מהמשאב הכספי.

4. המלצת מועצת קהילה לקראת אסיפה- חברות:

- א. ברגר נואית ואורן
 - ב. גנץ כרמל ואיתמר
 - ג. רשף נטעלי ודן
 - ד. שטיינדל רות ויונתן
 - ה. שני יערה ועמר
- מועצת הקהילה קבלה החלטה להעביר את ההחלטה על הקבלה לחברות לחברים המצוינים לעיל לאסיפה ולקלפי.

מפרוטוקול מועצת קהילה 1/15 מ- 7/1/15

קיצוץ חוב באמצעות דיבידנד או רווחים

המועצה דנה בשאלה האם נכון להפעיל מנגנון בו מקוזים את החוב ישירות מדיבידנד או רווחים עתידיים לעת חוב בתקציב החבר. הוחלט - מועצת קהילה מאשרת למזכיר לקזז את החוב ישירות באמצעות חלוקת הדיבידנד או רווחים לפי שיקול דעתו.

דיון חוזר בנושא השקעות

למועצה הוצגו צרכים נוספים במסגרת תשתיות הישוב שעלו בצוות תכנון

תשתיות רב שנתי (שאול, יוסי, משה, בארי, דורון): במה, מועדון, בית תרבות. הוחלט לנהל תהליך של פרוגרמה ותכנית למוסדות ציבור בקיבוץ ובישוב. אושר סך של כ- 100,000 בתכנון הרב שנתי.

מועדון "פנאי צ'יק" לצעירים

כמה חברים צעירים פנו להקים מועדון צעירים ב'בית קרפ'. לטענתם התרבות בישוב לא נותנת מענה לצרכיהם ואין מקום בו יכולים להתכנס לשתות בירה, לחוות בר- ספורט. המקום יהיה לאנשי הישוב בלבד.

מזכירות פעילה חשבה שהמועדון צריך לשרת את כל האוכלוסייה למפגשים קהילתיים ואירועים משפחתיים. המועדון לא יכול לשמש כמועדון- פאב. בעקבות אמירה זו הקבוצה הציגה רעיון להקים את המועדון באורווה ועל חשבונם. לדבריהם, אם יאושר עקרונית, יביאו תכנית מסודרת. הרעיון שלהם הוא שהכל יהיה תחת כנפי ואישור הקיבוץ. הכניסות יקנו מראש בעזרת כרטיסיות לא יעבור במקום כסף מזומן, הרכש יהיה כפי שהקיבוץ יחליט.

בין האמירות שנאמרו:

- האם הקהילה תצטרך לכסות את הגרעונות אם יהיו?
- האורווה לא מתאימה יש לחשוב ולמצוא מקום אחר.
- מועדון 'בית קרפ' הוא המקום האופטימלי. אין טעם לפתוח עוד מועדון.
- בעיצוב נכון ובפתיחת קיר מועדון 'בית קרפ' יוכל לשרת את כל הפעילויות.
- המועדון אמור לשמש כמועדון של הקהילה כך שכל אחד ירגיש נוח לבוא.

סוף בעמוד הבא

במועצת קהילה - סוף

שיר שקר בערב שבת

בערב שבת, בין הערביים ביום קיץ,
כשעלו ריחות אוכל ותפילה מכל הבתים
וקול כנפי מלאכי שבת היה באויר,
התחלתי, בילדותי, לשקר לאבי,
"הלכתי לבית כנסת אחר"

אינני יודע אם האמין או לא,
אבל טעם השקר היה טוב ומתוק בפי.
ובכל הבתים בלילה
עלו זמירות שבת עם שקרים,
להתענג בתענוגים,
ובכל הבתים בלילה
מתו מלאכי שבת כזבובים במנורה,
ואוהבים שמו פה על פה
וניפחו זה את זה עד שריחפו למעלה,
או עד שהתפוצצו.

ומאז הקר טוב ומתוק בפי
ומאז אני הולך תמיד לבית כנסת אחר.
ואבי החזיר לי שקר כשמת:
"הלכתי לחיים אחרים".

יהודה עמיחי

• אם המועדון הוא קהילתי יש להביא
זאת לאישור "ועד הנהלה נוף
אשדות".

הוחלט – החברים הצעירים צריכים להחליט
בין שתי החלופות הבאות:

א. הקמת המועדון כמועדון פרטי
באורווה (אושר ע"י מועצת הקהילה)
ב. השתייכות למועדון קהילתי - הצגת
בקשתם לאישור "ועד הנהלה נוף
אשדות".

מפרוטוקול מועצת קהילה 2.15 14/1/15

תכנון רב שנתי - דיון חוזר

השאלה שעל הפרק – מה גובה ההשקעה
בתשתיות ב-2015 (הסכום המתוכנן בתכנית
ההשקעות 1089 אלפי ₪, הסכום המתוכנן
מרווחי 'אגדה' – 379 ₪).

החלופות:

1. שימוש בכל הסכום מתוך התכנון
הרב שנתי ומעבר לו להשקעות
תשתיות ב-2015.
2. שימוש בחלק מהסכום לצרכים
חברתיים- לחברים.

הוחלט – כל הסכום המוצע יושקע בתשתיות.

רשמה: אתי ערך: דורון

מש"א מדווח

עדכונים מהעשייה בתחום משאבי האנוש בתקופה האחרונה.....

- מאז כניסתי לתפקיד, הגדרנו כמשימה לגבש את צוות משאבי אנוש, צוות שילווה את העשייה בתחום, יהווה גוף חושב שמגבש אסטרטגיה ורעיונות, ומקדם אותם, על מנת לשפר, לקדם ולמסד את המערכת. לפני כחודשיים הצוות הוקם וחבריו הם: יונתן אלטר, עומר כהן, רונית איתן, דורון רוזנבלום, וכמובן אני - סמדר מטלון. אנו נמצאים בחשיבה מתמדת, נפגשים בתדירות קבועה וגבוהה ועד כה התווינו את נוהל גיוס עובד / חבר, ומדיניות שכר. נהלים אלו נמצאים עדיין בתהליכי קבלת החלטות. כך לגבי מדיניות השכר, שתוצג במועצה המתאמת ושם תאושר באופן סופי. שי אורבך, שגם היא נבחרה להיות חלק מהצוות, נאלצה לפרוש בעקבות אילוצי לוי"ז, נקווה שתחזור אלינו במהרה...

- את תכנית העבודה לשנת 2015 כבר הצגתי בפני המועצה המתאמת והתוכנית עברה את אישורה. גם אליכם חברים, שלחתי את התוכנית, שתהיו מעודכנים במטרות ובמשימות שהצבתי להמשך השנה. במידה ולמישהו מכם יש מה להגיד, להאיר, להוסיף - אשמח.

- הנושאים הנוספים בתכנית העבודה שמתחילים להתממש הם נושא ה"משובים" - בימים אלה מנהלי המגזר מעבירים משובים למנהלי הענפים, ובהמשך - באמצע השנה - מנהלי הענפים גם הם יעבירו משובים, והדבר יכנס לנוהל קבע. המשוב הינו כלי חיוני לשיפור ולחיוזוק המערכת שלנו, והוא תורם גם למעביר המשוב וגם לממושב.

- בנוסף, בימים אלה נתחיל לעבוד על חוברת אורחות עבודה לחברי קיבוץ, כאשר בתהליך זה נבחן את הזכויות והחובות, נדון בהם ונגבש טיוטה שתובא לאישור. המטרה היא שתברים שעובדים בקיבוץ, ידעו את זכויותיהם וחובותיהם באופן ברור, יצירת שקיפות ובהירות בעבודה בקיבוץ וכמובן בחינת התנאים וחשיבה נוספת.

- כפי שרובכם יודעים, מנש נבחר להיות מנהל המפעלים האזורים, ואנחנו מאחלים לו הצלחה רבה וגאים בו. כחלק מעזיבתו, התווסף עוד "פרויקט" משמעותי מאוד, והוא מציאת "מנהל עסקים" לקיבוץ. כבר לפני כשבועיים יצאתי עם מכרז פנימי וחיצוני עבור התפקיד, וכבר יש מתעניינים ומועמדים שבהחלט יכולים להיות רלוונטיים. יחד עם זאת, התהליך טרם הגיע למיצוי, ואני עדיין מרכזת מאמציי בו על מנת לאתר מועמדים נוספים ראויים וטובים, על מנת שנבחר את הטוב ביותר לקיבוץ.

- הגיעו אלי פניות שונות והצעות, חברים ומנהלים תארו בפניי איך הם רואים את התפקיד של מנהל עסקים. כל הפניות הללו בהחלט נשקלות, וגם כשאנו מחפשים את המנהל הראוי והנכון עבור הקיבוץ, אנו שמים לפנינו את אותן אמירות שמייצגות עבורי צרכים של המנהלים/ של חברים, ובהחלט אלה יהיו שיקול בבחירתו.

- לאחרונה נעשו שינויים פרסונאליים בפעוטונים במערכת החינוך הגיל הרך. חשוב לי לציין כי התהליכים הללו, נעשים בחשיבה משותפת של אדמית- מנהלת "אשדוטף", דורון - מנהל הקהילה ושלי, אנו ממצים את כל הכלים שיש בידינו, בוחנים את כל האפשרויות, ורק לבסוף, מקבלים החלטה. שינויים אלה לא נעשו בקלות דעת, נעשתה מחשבה רבה, ונעשו מאמצים לתת פתרונות אחרים. יחד עם זאת, לעיתים אנו חייבים לקבל החלטות, גם כואבות, על מנת לשמר את המערכת בצורה כזאת שתעניק לילדים את הביטחון והמענה לצרכיהם, וגם לשלכם - הורים וסבים.

עד כאן להפעם.....

מזכירה לכם שאני נמצאת בכל יום ראשון ורביעי ובשמחה אפגש אם מי שחפץ בכך....

סמדר מטלון בירגר- מנהלת משאבי אנוש
smadar@ashdot.org.il 054-2204086

עושים קהילה

ט"ו בשבט, טיול ישובי, גינה קהילתית

משפחות המעוניינות לקחת חלק בפרויקט הגינה הקהילתית מוזמנות להירשם אצל עדי במייל tarbut.ashdot@gmail.com.

טיול ישובי 20-21.02.15

נצא לטיול ישובי משפחות, צעירים ומבוגרים, ליומיים יחד במדבר יהודה וים המלח. נלון באוהלים על מזרונים בכפר הקסום "פאטה מורגנה" בנאות הכיכר, נבקר במפעלי ים המלח ובעינות צוקים, נאכל ארוחת ערב חגיגית משותפת ונצא לטיולים מאתגרים של נחלים במדבר. נסיעה באוטובוסים. הדרכה: חדווה הדר, מנור דביר ונעמי גושן.

בתכנית:

יום שישי, 20.2.15 –

נפגשים לקפה ועוגה בחדר האוכל.

7.00 העמסה

8.00 יציאה באוטובוסים.

9.30 הפסקת ארוחת בוקר בצומת אלמוג.

מכאן מתפצלים טיול למבוגרים וטיול למשפחות:

מבוגרים:

10:00 ביקור באוהל של מרים בת המדבר:

מרים, בת תל שבע, עשתה דרך ארוכה מהאוהל עד ליזמות מקורית של צמחי מדבר ושימוש בחומרים הפעילים למרפא ושימור בריאות הגוף. על כוס תה נשמע את סיפורה המרתק.

12:00 ביקור במפעלי ים המלח. תעשיית

המוצרים מים המלח מהווה כרבע מכלכלת ישראל ומייצרת מזון לכל העולם. נסייר באוטובוס לרוחב המתקנים ועד אסדת האשלג.

14:00 ארוחת צהרים - מהבית

15:00 נאות הכיכר: אנדרטת נאות הכיכר,

ביקור בסדנת הפיסול של ג'ו'ו בעין תמר

17:00 הגעה לפאטה מורגנה.

משפחות:

10:00-13:00 נחל אוג:

טיול אתגרי והרפתקני בנחל מדברי. מסלול

חוויתי בין קירות סלע, צוקי חוואר, גבי מים

צלולים, סולמות ויתדות, נחל מקסים אותו נעשה

מלמטה למעלה. נדרשת יכולת טיפוס בסולם,

מתאים לילדים מעל גיל 4, לא מתאים למנשאים.

המשך בעמוד הבא

אשדות יעקב איחוד - ישוב בן תשעים. חיים בו יחד חברי קיבוץ, תושבי ההרחבה ותושבים בקיבוץ. מבוגרים, צעירים, חילים, ילדים ותינוקות. בנים שחזרו יישוב גדול ומגוון.

אנחנו מקיימים פעילות קהילתית לאורך השנה: חגים, טיולים וקבוצות עניין שונות, מתוך רצון ליצור קהילה מגובשת בעלת זהות משותפת שיש בה תחושה של יחד ושייכות.

אשדות יעקב איחוד - כאן בונים, ישוב

"ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות....."

7.02.15, יום שבת בשעה 10:00

על הדשא שליד הבריכה.

ממשיכים את המסורת שהתחלנו בשנה שעברה – "מאסטר כ"ף", בישול בשטח בקבוצות וארוחה משותפת.

בתכנית: טקס ט"ו, בישול משותף, פינת יצירה ברוח החג ופינת קפה.

מה מביאים: מחצלת, פויקה וסג'י למי שיש, עוגות מעשה ידיכם יתקבלו בברכה.

בכדי שנוכל להיערך עם מצרכים בהתאם לכמות המשתתפים אנו מבקשים להירשם

מראש במייל tarbut.ashdot@gmail.com

או בנייד 050-8651943 עד ליום א' 1.02.15

הגינה הקהילתית יוצאת לדרך!!

בימים אלו אנו מכינים את השטח לגינה הקהילתית: זיבול ודישון, הנחת השקיה וחלוקת השטח וכו'. מיקום הגינה הינו בין השטח של מגב לבין כביש 2 שבהרחבה.

הגינה הקהילתית הינה בראש ובראשונה מקום מפגש בלתי פורמלי לחברי הקהילה.

אחת לחודש, בימי שבת יתקיימו פעילויות קהילתיות כגון הכנת דחלילים, שיפור פני השטח וארוחות משותפות מהיבול ומגשים חברתיים שונים.

הזריעה מתבצעת בד"כ כלל במשותף פעמיים בשנה. אנחנו מספקים את השטח, ההשקיה, ההנחיה המקצועית ואת הזרעים לשתילה.

מי שלוקח חלק בגינה תפקידו להגיע לפחות פעם בשבוע לטפל בגינה, לעשב ולקטוף.

תנאי להצלחת הגינה הוא ההתמדה!!

ניתן לקחת שטח גם כמה משפחות ביחד.

עושים קהילה - המשך

מגדירים לפרחי מדבר. גיטרה, דיסקים של מוסיקה לאוטובוס, ערכות קפה למי שישי, עוגות ומיני מתוקים לערב שישי ולהפסקות - יתקבלו בברכה.
אוכל – ליום שישי כריכים לשעות הבוקר ארוחת צהריים והרבה נשנושים.
והכי חשוב – הרבה מצב רוח טוב!

עלות למשתתף לאחר סבסוד:

מבוגר – 170 ₪
ילד מגיל 5 – 120 ₪.
ילד עד גיל 5 – 50 ₪.

המחירים כוללים:

אוטובוס, הדרכה, לינה בחאן פאטה מורגנה כולל מזרונים, ארוחת ערב שישי וארוחות בוקר וצהריים בשבת.

מוזמנים להירשם tarbut.ashdot@gmail.com
הרשמה עד ליום ראשון 1.2.2015

** ההרשמה מחייבת.

לפרטים ושאלות:
חדווה הדר 050-4599291
נעמי גושן 050-7254232
עדי גל 050-8651943

שיהיה לנו אחלה טיול!!!

הילדים הצעירים יותר מתחילים את הנחל מלמעלה ועושים מסלול קצר יותר (מתאים גם למנשאים).

14.00 ארוחת צהריים בעין גדי - מהבית
16.30 הגעה לפאטה מורגנה

לינה וארוחת ערב

נגיע לנאות הכיכר, לאתר לינת שטח "פאטה מורגנה" - התארגנות באוהלים, הכנת ארוחת ערב, קבלת שבת, ערב הווי סביב המדורות. הלינה על מזרונים באוהלים של 20-30 איש, גדולים מרווחים נקיים ומחוממים. באתר מקלחות, חמות ושירותים בשפע. סככה גדולה לארוחות, פינת קפה ותה, מקררים ועוד. לילה טוב....

שבת 21.02.15 -

6.00 – סדנת יוגה במדבר (למעוניינים). עם בתיה מדמוני, לאור הזריחה.
7.30 - קפה, ארוחת בוקר, מזנונים להכנת כריכים להמשך היום.
9.00 - העמסה ויציאה לדרך.

מבוגרים:

9:00 סיור חקלאי בשדות נאות הכיכר עם פלד
דרך הגבול וסכר נחל ערבה
משם ניסע בדרך השדות והמאגרים לכיוון חצבה.
11:00 מצד חצבה – עין תמר, עיר אובות, השיזף העתיק.

14:00 עיבות צוקים: סיור מודרך בשמורת הצומח והחי הייחודית בעולם המשמרת צומח מלחות ומתעדת את נסיגת ים המלח. ניכנס גם לשמורה החבויה אליה כניסה ברשיון בלבד.

15:00 ארוחת צהריים

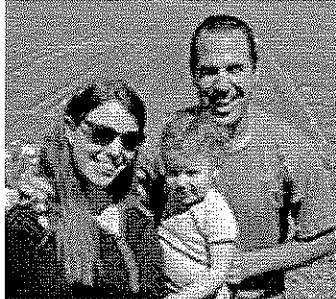
משפחות:

9:00-14:00 נחל זוהר: טיול בנחל מדברי – מדפי סלע, שיטות מצלות, אפיק חולי, מצודה עתיקה ומפל מרטיט. כל המסלול בירידה, סיום בצומת זוהר. מתאים למנשאים.
14:00 ארוחת צהריים בנחל חזרה הביתה – הגעה במוצ"ש בשעות הערב.

ציוד אישי

נעלי הליכה, כובע, מים (2 ל' למבוגר, 1.5 ל' לילד בתיקים), קרם הגנה, בגדים חמים, מגבת, כלי רחצה, שק שינה ופנס. למשפחות: ציוד לנשיאת ילדים, הרבה נשנושים.

קליטת בנים (ובנות) 2015

נואית ואורן ברגר (שושני)

ספרו קצת על השורשים שלכם:

אורן- גדלתי והתחנכתי בקיבוץ חמדיה, מספר שתיים מתוך 4 ילדים. השנים שהשפיעו עליי ביותר הם תקופת הנעורים בקיבוץ, והעבודה בבקר בקיבוץ בשנים אלו. שנה נוספת משמעותית היא השנה בה עשיתי שנת שרות בכפר הנוער כנות. לומד לתואר ראשון בחינוך חברתי קהילתי ובמקביל עובד כמורה ב"חווה בעדן" בעמק המעיינות ובמחלקת ילדים ונוער במועצה. נואית – בת 30 וגם בת אשדות איחוד למשפחת שושני, דור שלישי. השנים המשמעותיות בחיים שלי היו השרות הצבאי כמורה חיילת בקיבוץ דן. הורים למאיה (בת שלוש) ולארנבים בני וניווה. כיום עובדת כבר כמה שנים בבית כמורה בבית ספר "שחף".

ספרו איך הכרתם והפכתם לזוג:

נפגשנו לפני 6 שנים בפאב "הפינה" בקיבוץ חמדיה. נשואים כבר 4 שנים.

ספרו על חוויה משותפת משמעותית בחייכם:

חוויה משמעותית בחיינו היה טיול במשך 4 חודשים באוסטרליה וניוזילנד בוואן (רכב שהוא בית).

למה בחרתם לחיות באשדות?

חזרנו מרמת גן לפני שלוש וחצי שנים כי נואית מאוד רצתה לחזור לעמק, ובעמק – הכי נכון לנו וטבעי לחיות פה באשדות.

המשך בעמוד הבא

אנחנו נרגשים.

לפני 4 שנים (2/2011) החליטה אסיפת אשדות יעקב איחוד ברוב מצביעים גדול על הפסקה זמנית של הקליטה עד קבלת החלטה על מסלול קליטה חדש שיובא ע"י צוות צמיחה דמוגרפית.

עוד החליטה האסיפה להגביל ל- 6 חודשים את זמן עבודת הצוותים, כך שבמידה ותוך פרק זמן זה לא יאושר מסלול קליטה חדש, יבוא הנושא פעם נוספת לדיון באסיפה. מאז אשדות עסקה באינטנסיביות בשורה של נושאים רלבנטיים לקליטה.

תמי שניפר בכהונתה כיו"ר הקיבוץ ורוני קינן עשו מאמצים אדירים על מנת לקדם את הנושא ולהביאו לכלל בשלות. הסדר קליטה אושר באסיפה ב- 4/2013. בנובמבר אשתקד מונתה זהר יחיאלי כרכזת קליטה להוביל את מהלך הקליטה באשדות. בזכותה ובזכותם של חברים רבים התקדמנו השנה בצעדים איטיים וזהירים ו- התאמנו את הסדר הקליטה, כתבנו הסכמי חברות, גיבשנו ועדת קבלה ונהלי קבלה וקליטה על פיהם עבדנו מול הבנים שכבר חיים באשדות, מול הנקלטים.

והנה אנו עומדים ומציגים חמש משפחות ראשונות לקליטה באשדות איחוד. במסגרת המדיניות החדשה שגובשה באשדות, עברו המשפחות תהליך קבלה מדוקדק ומחייב ועמדו בו.

אנחנו מרגישים שזכינו ובטוחים כי גם המשפחות יזכו (עם הצטרפותן) לחיות בקיבוץ בעל ערך. רוצים לקבלן בשמחה ובתום.

זהר יחיאלי-רכזת קליטה.
דורון רוזנבלום- מזכיר.

עם קבלת החברים החדשים מונה
אשדות איחוד 201 חברים!

חברינו החדשים - המשך...

יערה: נולדתי וגדלתי פה בקיבוץ. הצעירה מבין חמישה אחים, דור שלישי בקיבוץ. למדתי במגמת אומנות בבית ירח ומאוחר יותר המשכתי בלימודי מדריכי אומנות בתל חי.

איפה הכרתם?

הכל התחיל במסיבת פורים סוערת בקיבוץ שדה נחמיה בגליל, בזמן היותנו סטודנטים בתל חי. אני רציני אפרסק וקיבלתי סוכריית תיק תק בטעם אפרסק... אחרי כמעט שלוש שנים התחתנו.

עומר ואני נשואים 7 שנים, ויש לנו 3 הצלחות קטנות: זיו בת 7, רז בן 5 ולוטס בן 3. הגענו לקיבוץ בשנת 2009 אחרי 7 שנים בשדה נחמיה שם עמדנו על סף קבלה לחברות. רגע לפני לאחר שנפתח מסלול החברות באשדות החלטנו לנסות להקים את חיינו בקיבוץ בו יערה נולדה, ובאנו לכאן.

מה המקום האהוב עליכם בקיבוץ?

המקום האהוב עלינו בקיבוץ הוא חצר ביתנו. שם אנחנו מבליים את רב שעות המשפחה שלנו יחד עם הרבה שכנים וחברים. מרגישים כיף שזהו מקום למפגש ספונטני נעים להרבה משפחות וילדים.

מה הדבר האהוב עליכם בקיבוץ?

קודם כל המרחבים, הירוק, הבחוץ – אותו אנחנו כל כך אוהבים. אחר כך את תחושת ההירתמות של האנשים פה אחד למען השני, בין אם בשמחות וגם במצבים קשים.

מהו החג האהוב עליכם בקיבוץ?

האירוע שריגש אותנו מאוד והיה לנו חווית קהילה אמיתית הוא חגיגות ה-90, היה פשוט מדהים.

ספרו על חוויה משפחתית מיוחדת:

החוויה המשפחתית המיוחדת שלנו היא הטיול לקובה וגאוטמלה, טסנו כשזינו,

המשך בעמוד הבא

מה אתם אוהבים הכי אוהבים באשדות?

אנחנו אוהבים את מערכת החינוך לגיל הרך, רואים במערכת הזו מקום טוב לחינוך ילדינו, אוהבים את הביטחון והמרחבים עם מאיה ואת חיי הקהילה הפעילים, את התרבות, במיוחד את חג סוכות.

מה המקום שאתם הכי אוהבים בקיבוץ?

מאוד אוהבים לבלות ב"דרך אבנר". קפה על הגזייה ופרי לארוחת ארבע מול הנוף המדהים.

באיזה תחום בעשייה היישובית הייתם

רוצים לקחת חלק?

נואית: הייתי רוצה לראות באשדות יותר התמיכה ועזרה לדור הותיקים וברור שאשמח מאוד להיות שותפה בזה. אורן: שמח להיות שותף באירועים קהילתיים ואירועי תרבות.

מהם הדברים היפים בקיבוץ אותם הייתם

רוצים לשמר?

היינו רוצים לדעת שהמרחבים הנעימים, הירוקים והבטוחים ישמרו ויהיו פה תמיד.

משפחת שני- יערה (זאבי) ועומר

מי אתם ומאיפה אתם?

עומר: נולדתי בקיבוץ משגב עם. בגיל 3 חודשים נהרג אבי בפיגוע שארע בקיבוץ, ומאז גדלתי בעצם עם אמא בלבד. יש לי חמישה אחים נוספים.

בצבא הייתי מדריך קרב מגע, אחר כך נסעתי לטיול חיי בדרום אמריקה, עבדתי כבר מילדותי בברכות דגים של הקיבוץ, עבודה שאימצתי לשנים די רבות, למדתי הנדסאי מכונות בתל חי.

חברינו החדשים - המשך...

מהם העיסוקים שלכם ותחומי העניין?

כרמל: אני עוסקת בחינוך ובהוראה. חיינכתי כיתות א', ב' בבית ספר יסודי "דקלים" בחמדיה וכיום אני מחנכת (מחליפה מורה שיצאה לחופשת לידה) כיתה ג' בבית ספר "נופי ארבל" בגינוסר. אני מרגישה שזכיתי לעסוק במקצוע הכי מדהים וחשוב שיש וזאת על אף תובענות ומורכבות מערכת החינוך בארץ. אני מאמינה בחינוך ומחוברת לעשייה המשותפת והפורה עם הילדים והילדות. מעבר לזה אני אוהבת להיות בחיק משפחתי וחבריי. לטייל, לאכול במסעדות, להיפגש בבית, מחוץ לבית- כל מה שמרחיב וממלא את הנפש והלב..

איתמר: אני כאמור עוסק בטיפול נפשי- רגשי וחקירת נפש האדם הינו תחום מרתק המעסיק אותי מאוד. בזמני הפנוי אני אוהב לקרוא ספרות פסיכולוגית ופילוסופית ומאוד מאוד אוהב קולנוע.

מה אתם אוהבים לעשות כמשפחה?

איתמר: מעבר לשעות העבודה חשוב לי מאוד להשקיע בתא המשפחתי ולעשות דברים יחד. מבחינתי זה הכל - מהכנת ארוחות, טיולים, בילויים עם המשפחה המורחבת ועד עשייה משותפת ונעימה בבית.

את תמרה ילדתם בת"א. מה הביא אתכם לאשדות?

כרמל: אהבנו מאוד את החיים בת"א בעיקר כזוג ללא ילדים. את חופשת הלידה עם תמרה היה נחמד להעביר בעיר הגדולה והמאפשרת אך כבר אז התחלתי להרגיש בצורך להיות עטופה במשפחה ובקהילה סביבי. הרצון לעבור לאשדות התחזק כאשר תמרה החלה להיות פעילה יותר והצורך להעניק לה התפתחות בסביבה ירוקה, עם מרחבים ובטחון הביא אותנו לעשות את המעבר לקיבוץ אשר באופן טבעי זה היה לאשדות שעבורי היה ותמיד יהיה בית. לשמחתי את

המשך בעמוד הבא

בתנו הגדולה היתה בת שנה וחצי ובילינו שם יחד כ-ארבעה חודשים. המשפחתיות, החופש והפשטות של האנשים במקום היוו לנו חוויה עמוקה אישית ומשפחתית.

מה הייתם משנים בקיבוץ?

היינו מחזירים מוטיבים מסויימים מהשיתופיות שהיתה פעם שנשארה לנו כחוויה מגבשת וקושרת לאנשים ולמקום, דוגמת גיוסים, יום עבודה בבית הספר ועוד.

כרמל (בן דוד) ואיתמר גנץ

ספרו קצת על עצמכם ועל השורשים שלכם

כרמל: אני בת 31. נולדתי וגדלתי פה באשדות. עברתי את המסלול של שנת שירות, צבא וטיול של אחרי צבא אשר בסופו הגעתי לת"א ושם למדתי חינוך דמוקרטי בסמינר הקיבוצים. בת"א חייתי כ- 5 שנים, שם פגשתי את איתמר ושם גם תמרה נולדה. כאשר תמרה הייתה בת חצי שנה, באנו לאשדות.

איתמר: אני בן 37. נולדתי בראשלי"צ למשפחה דתית- לאומית. התחנכתי בבתי ספר דתיים, כאשר במהלך השירות הצבאי חזרתי בשאלה (ואחרי גם משפחתי). בשירות הצבאי שירתי כקצין ביחידת מודיעין שדה. לאחר השירות הצבאי עברתי לתל אביב ושם עסקתי ביזמות, הקמה וניהול של בתי עסק בתחום המסעדות.. במשך השנים חשתי כי התחום המקצועי שמעניין אותי ברמה הגבוהה ביותר הוא תחום הטיפול, ולכן בחרתי ללמוד לימודים אקדמיים בתחום זה. יש לי תואר שני בעבודה סוציאלית בהתמחות בבריאות הנפש. כיום אני עובד במרפאה לבריאות נפש במסגרת קופת חולים כללית בטבריה, במרכז הורים- ילדים בעפולה ובקליניקות פרטיות בת"א ופה באשדות.

חברינו החדשים - המשך...

אז איך בכל זאת הגעתם לקיבוץ אשדות?

בשלב מסויים התחילה אצלנו תחושת הגעגועים לחיים הקיבוציים, חיפשנו קיבוץ ראוי ועם הרחבה וכך הגענו לאשדות בשנת 2008 כאשר חן בנוו הביכור היה בכיתה ז', מאיה בכיתה ח', נגה וטל הגיעו הישר ליגן תאנה' לרחליה ודולי.

באשדות גרנו בקיבוץ כ-3 שנים לפני שעברנו לבית החדש בהרחבה. כבר מהרגע הראשון רצינו יותר מהאפשרות של חברים בהרחבה, באגודה הקהילתית, אבל אז זה לא היה אפשרי. ובכל זאת מצאנו באשדות יחס חם וחיבוק, ולמרות שההרחבה רחוקה מהקיבוץ הרגשנו קירבה, גם בזכות זוהר יחיאלי ואורית מלמוד שעטפו אותנו בחום ואהבה.

מה אתם אוהבים בקיבוץ?

את הקהילה, את השבילים, את הטווסים, את הבריכה.

איזה אירוע או חג אהוב עליכם?

ה- אירוע! חג ה-90 שהיה מרשים ושמח מאוד. וגם זכינו להיות חלק ממנו עם כל המשתמע מכך לתחושת שייכות, קהילה ובית.

מהו המאכל המיוחד לכם במשפחה?

האוכל של סבא זאיקו (אבא של נטעלי שגר בית לידנו בהרחבה).

שתפו בחוויה משפחתית מיוחדת

אין מקום בארץ שכף רגלם של ילדינו לא דרכה בה. ילדינו חוו והכירו ועדיין מכירים את הארץ על בוריה. בעיקר בזכות אבא שלהם והסבים. מבחינתנו הכרת ארץ ישראל היא חוויה.

מה הייתם מביאים לקיבוץ מצורות

התיישבות אחרות?

מעגל תנועה לכביש הראשי בכניסה לקיבוץ. למען ביטחונם של כולם ושל הולכי הרגל.

איתמר לא היה צריך לשכנע והוא השתלב בקיבוץ יפה על אף זרות החיים הקיבוציים עבורו.

איזה חג אתם הכי אוהבים ומחוברים אליו בקיבוץ?

איתמר+כרמל: חג סוכות. בחג סוכות אנו משתדלים להיות שותפים. מסכת החג היפה מסמלת עבורנו את המסורת התרבותית של הקיבוץ, הקהילתיות והביחד שלנו כקהילה.

מה הדבר שאתם הכי אוהבים בקיבוץ?

המרחבים, הנופים, הנוי, השקט והשלווה ואת המפגשים עם אנשים וילדים אהה"צ בשבילי הקיבוץ.

רשף נטעלי ודן

הכרנו בגרעין הנח"ל שבקיבוץ אדמית, שם נשארנו עד אחרי השירות הצבאי.

בשנת 1994 התחתנו, גרנו בהרצליה ומשם המשכנו לצורן.

בצורן גרנו 12 שנה ובשנים אלו נולדו ארבעת ילדיהם - חן, מאיה, והתאומים נגה וטל.

כיום -

נטעלי עובדת ומובילה את פעוטון 'כלנית' בחינוך הגיל הרך במערכת "אשדוטף".

דן עובד שנים רבות במשטרת ישראל, מאז עברו לאזור -בתחנת בית שאן.

חן בן 18, עוד מעט 19, חייל בגדוד 50 של הנח"ל, מאיה בת 16+, נגה וטל השנה בני 12,

נגה השנה חוגגת בת מצווה.

חברינו החדשים - המשך...

כרמל: רות, כחברה שמעתי ממך את המשפט

"אני לא רואה את עצמי גרה בשום מקום

אחר".

מה יש באשדות שהופך אותה למקום הבלעדי עבורך?

רות: אשדות בשבילי היא בית. מהשנייה שאני פונה מהכביש הראשי לתוך הקיבוץ אני מרגישה שאני בבית. אני מחוברת לכל הנוף והנוי של הקיבוץ. המקום הזה מקנה לי הרבה בטחון ושלווה ויש לי הרבה זיכרונות טובים מהקיבוץ לאורך חיי.

יונתן, אתה מגיע מתוך העמק, נולדת וגדלת

בקיבוץ אחר (תל קציר) ובחרת לחיות פה.

מלבד הסיבה שהיא רות, מה גורם לך לרצות

לחיות פה, בקיבוץ אשדות?

יונתן: העיקרון המנחה שלי הוא החיבור שלי לעמק הירדן, כאן המקום שלי. באשדות מצאתי קהילה פעילה, עם רצון לצמוח ועם הזמן התחברתי לחלק מהאנשים וזה הכריע את הכף.

מה אתם מצפים מחברי הקיבוץ הותיקים

בנוגע לקליטה שלכם ולקליטה בכלל?

רות: אני מצפה שיראו את הקליטה שלנו כהזדמנות וכמשהו משמח. שאנו אנשים טובים שרוצים לחיות פה ולהיות חלק מהקהילה ולא נטל עליה. יונתן: שהקיבוץ הגיע ל- 90 שנותיו והוא ימשיך בצמיחה שלו על בסיס המשך הקליטה

והעברה בין דורית של המקום והקהילה הזאת. כולנו אמונים על השילוב העדין שבין שימור וחיזוק הקיים לצד אפשרות לצמיחה והתפתחות.

מה המקום שאתם הכי אוהבים בקיבוץ?

רות- אני ללא ספק הכי אוהבת את "דרך

אבנר" ואת הדרך המובילה לשם החל

מהיציאה מהשער הירוק, המעבר בין

השדות ובריכת האגירה.

יונתן - אני אוהב את הוואדיות הסמויים בדרך לנהריים.

רות (רוזנבלום) ויונתן שטיינדל

ספרו קצת על השורשים שלכם:

יונתן- נולדתי בשוויץ בזמן שההורים שלי היו בשנת שבתון. אמי שוויצרית שהתגיירה והכירה את אבי בקיבוץ תל קציר, שם גדלתי עד בגרותי המאוחרת. יש לי עוד אח ואחות שמתגוררים כיום בברלין. שירתתי בשייטת ולמדתי חינוך במכללת אורנים. כיום אני מנהל תפעול בחברה שמספקת שירותי אבטחה ימית.

רות- 31, נולדתי וגדלתי באשדות, בת לשרה'לה ודורון ואחות לאורי ויעל. במקצועי אני עובדת סוציאלית שעובדת בתחום ההתמכרויות בקהילה טיפולית "קהילת הדרך". אני אמא לעומרי ולאחינועם.

ספרו איך הכרתם והפכתם לזוג:

רות- אני התחלתי עם יונתן. ראיתי אותו בבית-ירח (אני סיימתי כיתה י' והוא היה שנה מעלי) והוא מצא חן בעיני. פניתי ליעל שניפר בת כיתתו, היה שיתוף פעולה מצידו ומאז אנחנו כבר 15 שנה יחדיו. התחתנו לפני כחמש שנים.

מהם תחומי העניין שלכם?

יונתן - מוזיקה. אני אוהב לשמוע סוגים שונים של מוזיקה ואוהב לנגן בחברותא. ספורט לגוף ולנפש ואופנועים במרחבים הפתוחים.

רות - אני אוהבת לטייל, גם טיולים משפחתיים ברגל וגם עם יונתן על האופנוע.

מה אתם אוהבים לעשות יחד כמשפחה?

רות - אנחנו מאוד אוהבים לטייל ומקפידים לעשות את זה הרבה. אוהבים לשמוע מוזיקה ולרקוד.

חברינו החדשים - המשך...

תקוות השיר / עידית חכמוביץ

שמש
חלום ליל אמש
ובוקר כאן, כמו ניצן, עודו צעיר
דלת
פתוחה לתכלת
ויום קטן, כמו ניצן, נפתח לשיר.

ריח
חלון פורח
ביד אומן, כמו ניצן, הכול בהיר
רגע
חולף הרגע
אבל הזמן, כמו ניצן, נפתח לשיר.

תקוות השיר - דרך
תקוות השיר - בית
אתה מתחיל ללכת, כמו אתמול,
אבל מקצה הארץ יונה נושאת הזית
וכבר השיר, כמו תקווה, מתחיל לגדול.

גשר
נרקם הקשר
בחוס איתן, כמו ניצן, לא להתיר
שקט
ילדה נושקת
חלום ישן, כמו ניצן, נפתח לשיר.

תקוות השיר...

דרך אחת
אולי רק דרך אחת
הרבה תחנות איתך עוברת
אבל רק בית אחד
לבוא אליו עייף
בסוף הדרך.

באיזה תחום בעשייה היישובית הייתם רוצים לקחת חלק?

רות- אני לוקחת חלק בצח"י (צוות חירום יישובי) מתוקף תפקידי כעובדת סוציאלית. אני רואה חשיבות רבה בעשייה זו ואף נהנית ממנה. כמו כן, אשמח לסייע בכל צורך שעולה בתחום הייעוץ הנפשי.
יונתן- אשמח להיות מעורב בצוותי הקהילה בוועדות השונות, הן בפן הקהילתי והן בפן העסקי ככל שיידרש.

מהם הדברים היפים בקיבוץ אותם הייתם רוצים לשמר?

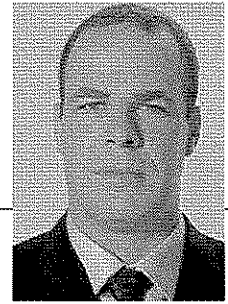
יונתן: הפשטות, שאפשר לבקש כוס מים ממשוהו על המדרכה.
רות: הרעות, היחד, העזרה ההדדית.

משפחות יקרות,
ברוכות הבאות לשערי החברות
רוצים להודות לכן,
על כך שהייתן סבלניות,
על שסמכתן עלינו שיגיע היום,
על ששאלתן שאלות שעזרו לנו בגיבוש
הניואנסים האחרונים,
ועל שהייתן דווקא אתן – המשפחות
הראשונות בקליטה במסלול החדש.
זכינו – דורון ואני,
מאחלים לכם ולנו,
שותפות אמיתית,
שתרגישו בבית,
שתרגישו חלק ממשי מהקהילה,
שתמצאו את עצמכן נהנות מעשייה לקהילה,
שיהיה לכן בית חם – פה באשדות.

בשעה טובה,

דורון וזהר.

שעה קלה על כלכלה

בניגוד לארה"ב למשל, שם השרים הם בעלי מקצוע בתחום משרדם, בישראל אין חובה כזו, ולכן הלמידה לוקחת זמן. שרת הבריאות היוצאת יעל גרמן למדה באופן יסודי את עניני משרדה וכאשר הפכה לבקיאה בתחום, נאלצה להתפטר

פגיעה בכלל הציבור (העלאת אחוז מע"מ למשל) נתפסת כרע הכרחי ולא תוציא אנשים לרחובות. פגיעה במגזר מסויים (ביטול המע"מ בעיר אילת למשל שלא תועיל לאף תייר אך תעשיר את הסוחרים המקומיים) - תוציא לרחובות, כי יוצרת תחושת קיפוח מגזרי.

קרן השתלמות (שבינה לבין השתלמות הקשר מקרי בלבד) היא מתנה שהמדינה נותנת למעמד הביניים ומעלה - קרן השתלמות מעניקה פטור ממס, וערך המתנה בתום 6 שנות הפקדה משמש להחלפת האוטו, נסיעה לחו"ל ועוד. הכל חוץ מהשתלמות. אזרח שלא מגיע לסף המס, לא יחזיק זכאי לקרן השתלמות ולכן הפערים בין עניים לעשירים מתחדדים. מי שמנסה לבטל את הפטור מהמס הגורף, והלא צודק הזה, ייתקל בחומה בצורה של בעלי אינטרס שאם יידרש - ישביתו שרותים חיוניים, והמדינה תושבת ותינעל.

פנסיה תקציבית (פנסיה המשולמת מהתקציב השוטף של הגוף שבו עבד הגמלאי ונעשיית רק בידי המעביד) היא אחת הרעות החולות שיצר המשק הישראלי שהביאה עימה שכבה של מתעשרים חדשים. כך למשל יו"ר מועצת הרבנות לשעבר, יהודי בן 92, מקבל מדי חודש סכום של 44 אש"ח. צא וחשב כמה שילמה לו המדינה מקופתה הדלה ב-25 השנים מאז יצא לגימלאות (רמז: כ-13 מיליון ₪ והיד נטויה). החברים האלה לא שמו שקל אחד בצד, והמדינה הפרישה להם בנדיבות ומשלמת על כך ביוקר, תרתי משמע.

סוף בעמוד הבא

מפגש עם **עידן גרינבאום** הוא תמיד מעניין, מרתק וחדשני. מעט מן המבחר של הפגישה ביום שלישי האחרון במסגרת 'פעמיים כי טוב' - מובא כאן לטובת אלה שלא נכחו.

אם אתה עיקבי וגם פסימי יש סיכוי שזה ישתלם לך בסוף - הסיפור הידוע הוא מבית מדרשו של יעקב פרנקל, נגיד בנק ישראל לשעבר. בפרוס כל שנה נהג פרנקל לומר שהשנה 'יהיה דבש' ואילו פרי' נוריאל רוביני אמר שהמספרים מראים שהכל הולך להתרסק. בשנת 2003 פרנקל צדק ורוביני טעה. כנ"ל בארבע השנים הבאות. ב-2007 התאמתה לראשונה תחזיתו הפסימית של נוריאל רוביני, ומאז הוא נוטל לכיסו 100 אלף דולר עבור כל הרצאה ונחשב אחד מנביאי הזעם של המשבר הכלכלי העולמי. קונסיסטנטיות ופסימיות - אלה התכונות הנדרשות.

2015 תהיה שנה אבודה לכלכלה הישראלית - בגלל שלמעשה אין בעל בית למדינה ואין תקציב (בפועל מיושם 1:12 מתקציב 2014). וכל התוכניות הגדולות כמו מע"מ אפס, הדיור הציבורי וכו' נעצרו ולא ברור עתידן. הדבר היחיד שהשתנה הוא מושב מיוחד של הכנסת שהתכנס השבוע ואישר את העלאת שכר המינימום בשלוש פעימות - נושא שהיה מוסכם על כל הסיעות. עד שתיכון ממשלה חדשה נגיע לחודש אפריל. המנצח יקבל 30-45 יום להרכיב את הממשלה וכמו שנראה כרגע הגושים יהיו כמעט זהים בגדלם. במאי יכנס שר אוצר חדש שיצטרך ללמוד את העסק. תקציב 2015 יאושר באמצע חודש יוני, מועד בו מתחיל האוצר בהכנת תקציב 2016. בקיצור - שנה אבודה לכלכלה.

2015 תסתיים רגוע ואילו ב-2016 יונף הגרון והוא יהיה חד וכואב ויכלול קיצוץ מסיבי בשרות לאזרחים (חינוך, בריאות) שכבר היום פגוע מאד.

שעה קלה על כלכלה - סוף

לכנסת הרעיון נרחיק הלכת התמסמס עד שהתפוגג.

ריכוזיות היא אחת הרעות החולות במשק.
בא איש לסופר. קנה זית-חרוזית של בית השיטה, שניצל של טיבעול ותיתולים של נסטלה. בסופו של יום כל המוצרים שייכים לאוסס. יכלו לקרוא לזה: זיתי אוסס, תיתולי אוסס וכוי אבל העדיפו ליצור אשליה של מגוון והעדר ריכוזיות. מתעתע.

החברה החמישית בגודלה בתחום המזון, דיפלומט שמה, אחראית למאות מוצרים מיובאים שבאים מבתי יוצר שונים. לדיפלומטי, שהיא המתווך-יבואן הגדול בישראל, יש השפעה מכרעת על התנהלות המרכולים והשיטה עובדת כך: אם אני (או אתה) כיצרן לא מוכר, רוצה לקבל מקום נחשב על מדף השמפואים, מחר יבוא נציג דיפלומט ויציע לרשת הנחה מפליגה עבור מיקום מוצריו במקום מבטית, ואתה (או אני) תרד למדף התחתון.

שמע ברוב קשב: אבנרון

ברכות חמות לחברינו

החדשים:

נאית וארן ברזר
נטעלי ורן רש
רות ויונתן שטיינדל
יצרה וצואר שני
כרמל ואיתמר שני

קליטה מהירה!

נתוני השכר במגזר הציבורי מראים דברים מפתיעים. נהג אוטובוס בחברת חשמל שמקבל שכר בסיס של 7000 ₪ בחודש, מגיע בצרוף השעות הנוספות, שבתות וכוי לשכר חודשי של עשרות אלפי שקלים, וזו אינה דוגמה יחידנית. בחברת החשמל, שנמצאת בגרעון מצטבר של 80 מיליארד ₪, ישנם אלפי עובדים מיותרים. עובדי החברה מוכנים לוותר על התנאים המפליגים, כולל חשמל חינם, ובלבד שהפנסיה שלהם תחושב לפי השכר הכולל ולא על פי שכר הבסיס. אגב, מי שאחראי לחשמל חינם לעובדי החברה הוא פנחס רוטנברג שחתם עימם הסכם הפוטר אותם מתשלום עבור חשמל.

תקציב הבטחון- למעט יצחק רבין, כל ראשי ממשלות ישראל נכנעו לתכתיבי המערכת כי קשה מאד להגיד לצבא לא.

מחירי הדירות לא עומדים בקרוב לרדת. זה יקרה רק אם הצע הדירות והביקוש להן, יפגשו על מפלס אחד, שהמשמעות המעשית שלו היא בנייה שנתית בסדר גודל של 50 אלף יחיד. אם ההצע לא ישתווה לביקוש, מחירי הדיור ימשיכו לטפס.

במקום שיש ביורוקרטיה ואין שקיפות- יש שחיתות. יזם של קרקע בישראל יודע שבמסלול רגיל יקח לו שנים ומחפש לעשות קיצורי דרך. קיצורי דרך היא שחיתות. כפי שפרוייקטים שאינם תחומים בזמן זו שחיתות.

אנחנו חיים במציאות אומללה והזויה שחברות ממשלתיות לוקחות מאכערים כדי להזיז דברים מול הממשלה שמינתה אותן. האבסורד הוא שכסף ממשלתי ניתן לאדם פרטי כדי שיזיז דברים בתוך הממשלה.

זוח טרכטנברג המליץ לפרק מונופולים בתחום המזון ומנה בהם את: תנובה, שטראוס, אוסס וקוקה קולה, ששולטים על מחצית משוק המזון בישראל. ההחלטה המקורית היתה לפרק את המונופולים, דבר מתחייב על פי חוק, אלא שבין הממשלה

ארכיון אשדות יעקב איחוד החלוצים הצעירים

לאחרונה הוקלדו עבור הארכיון חומרים שנאספו בחברות בשם "החלוצים הצעירים". מדובר בשירים, סיפורים, ציורים, שיעורי בית ומסות קצרות בנושאים שונים מפרי עטם של הילדים הראשונים של גשר-דלהמיה-אשדות.

החלוצים הצעירים חוו את המעבר מגשר לדלהמיה ונתנו לכך ביטוי בכתביהם. להלן שני קטעים שהודפסו ביומן משק גשר מס' 353, ב-22 אפריל 1937. דברי הילדים הללו, כבני 13 באותה עת, ברורים ומשעשעים כל כך שאין צורך במילים נוספות. הקטע הראשון הוא של **אלי רוזנטל**, והשני של **אליעזר קרפ**.

תודה **לאירית גל ותמר מעין** שהקלידו את חומרי היסוד האלה מהווי הקיבוץ.

א.
עברי נפחיה,
צאי ממגורה צרה,
עברי לביתך הרחב –
צאי למרחב.

ב.
ואת המסגריה –
לכי בעקבות הנפחיה,
לך פה בהרבה יוקל,
לך מוכנות פה מוכנות חשמל.

ג.
כמה צפיתם להעברה זו –
רציתן לצאת לדרור כנשר,
אולם ענו לכן: אסור לעזוב את גשר,
אתם פה תעבדו ותגנו!

ד.
ועל אף הכל
רצו להטיל עליכן את העול.
רצו שבעבודתכן תרוויחו כספים רבים,
בכדי לבנות בדלהמיה את הבתים.

ה.
לבסוף לגמרי לא נוח היה –
אתן בגשר – הבניה בדלהמיה.
המועצה דנה בישיבות,
וכל המשק – באסיפות.

ו.
סוף סוף התחילו בבניה,
הכל התקדם במהרה.
באו המכונות,
התחילו להקים להן יסודות.

ז.
שוב התעוררה השאלה:
וגשר? מה יהיה על ההגנה?
שוב היה רב הדין
ולא מצאו פתרון.

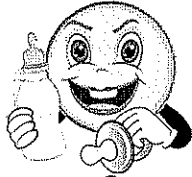
ח.
היאוש כמעט שתקף אתכן.
כי לוותר על ההעברה לא יכולתן
אולם הסוף כבר קרוב
ואנו אומרים לכן: מזל טוב!

אלי

רצוני להיות נפח

זכורני, בהיותי בגשר הייתה הנפחיה בצריף רעוע. על ידה עמדה לה הסככה ובה פשתה. ואנו – בחבורה יושבים ומשוחחים. מי יעבוד בנפחיה? זה אומר 'אני'. ככה פורץ ריב ולבסוף משלימים אנו בינינו. ועוד אנו יושבים ומביטים סביבנו והנה נשמע קול המיית הפטיש. והוא מספר לנו על ימים עברו, על ימיה הראשונים של הנפחיה בגשר. קטנה מאד היתה אז הנפחיה. ומספר הפטיש על ימיו ולילותיו. ביום יעבוד ובלילות יחלוש. והוא מספר איך חולמים ומצפים "פטישים – נפחים" לנפחיה מכנית.

בארכיון - סוף

מצא טוב
אהדסה ויונתן אלתר
אהודת הנכדה - רנני
בת אביא וחלי
מצא טוב לכל המשפחה!

מצא טוב
אניזה וסנאליק כהן
אהודת הנכד
בן אטל וחזית
ארחל כהן
מצא טוב אהודת הנין
מצא טוב לכל המשפחה!

מצא טוב!
אקרון ואיא צליל
אניסאיכט
הרבה אולרי!

"ואיך אעבוד בנפחיה כזו? – מהרהר הפטיש – הרי שם לא אוכל לעשות מאומה, הרי שם הפטיש הוא מכני ואני נחוץ בשביל ידו של האדם..."

פתאום נשמע הצלצול מבית-הספר, אנו הולכים, גם הפטיש מפסיק את סיפורו.

וכך עוברים ימים והפטישים עייפים ומחליטים: די לנו! אנו בנפחיה חדשה חפצים! והנפחים מפייסים אותם, עוד מעט יגדלו ילדינו הגדולים מבית-הספר. הם יבואו אליכם, ישמרו אתכם, יעבדו בכם. בנינו הם, הם יצטרפו אלינו וימשיכו את דרכנו.

והפטישים – חסרי סבלנות, יום יום שואלים: מתי כבר יבואו הילדים? אנו רוצים גם בידיים חדשות.

ענו להם הנפחים ואמרו: אורבים לנו בדרכים, מרצחים יורים עלינו. לא יוכלו הילדים לנסוע הנה מדלהמיה. עוד מעט נעבור גם אנו ושם יעבדו אצלנו הילדים.

אחד הילדים האלה זה אני. ואני מצפה לשמוע את שירת הפטישים וסיפוריהם.

בימים אלה תתגשם מחשבתי ואעבוד בנפחיה.

אליעזר קרפ

שבת שלום,

שאול ינאי

מזכרונותיו של חלוץ – ע. זאבי

חקלאות נוסח גשר הישנה

לטחנה ובחזרה. זכינו לאכול לחם שחור מהתבואה שלנו.

הפלחים, שהם גם בעלי העגלות, נחשבו לבעלי מעמד עילי, אך הלכה למעשה חייהם לא היו כה נוחים כפי שאפשר היה לחשוב. הם היו קמים לפני כולם ומתחילים יום עבודתם בניקוי וגירוד בהמות העבודה שלהם. העגלות היו בעלות אופני עץ מחוזקים בחישוקי ברזל. מדי פעם היו צריכים למתוח את החישוקים מחדש. לשם כך היו מביאים את הגלגלים לטבריה לנפח ואגב נסיעה היו מביאים את ההספקה מהסוכן שלנו בטבריה – הסותר קליין.

תנובת המשק באותן שנים ראשונות, פרט לחיטה ושעורה היו כ- 25 ליטר חלב, תנובתן היומית של הפרות הערביות שלנו. פרה ערבית היתה נותנת 2-4 ליטר חלב. את כד החלב היחיד היו מעמידים על החמורה המפורסמת 'שפרה' מצד האחד, ומאזנים בכד מים את צידה השני. את החלב היו מעבירים לתחנת הרכבת ומשם לחיפה ברכבת של שעה 4 לפנות בוקר. קצת מהחלב היה נשאר לצרכי המטבח. תנובת הלול, היו ביצים מועטות לצרכי הבית. ביצים אחדות היו מחליפים אצל החנווני היהודי הטברייני שחנותו היתה בכפר הערבי, תמורת קופסת סיגריות שהיתה מתחלקת בין החברים כתוספת לארוחת ערב. במשך היום היו מעשנים טבק מוברח (טומבק בערבית) ממנו היו מגלגלים סיגריות בנייר סיגריות מוברח. הסיגריה מתוצרת עצמית היתה מעלה עשן סמיך ושיעול רב. כדי להוזיל את העישון שתלנו חלקה קטנטונת של טבק לצריכה עצמית. כאשר נודע הדבר לשלטונות, בא המעריך ורשם הערכתו לגבי יכול העתיד. כשהטבק גדל קטפנו את העלים, השחלנו אותם על חוטים ותלינו לייבוש. כל דיכפין היה תולש מספר עלים, מועך אותם, ומהפרורים מגלגל סיגריה שהיתה מעלה עשן סמיך ושיעול קשה יותר מהטומבק. גידול הטבק גרם לנו בהמשך צרות עם המכס

סוף בעמוד הבא

הגורן בשנת 1925 היה בגשר. את התבואה דשו בעזרת מורג: כלי דיש ערבי שצורתו לוח באורך של כ-2 מטר ורוחב של כ-80 ס"מ. צידו התחתון משובץ אבנים חדות. המורג היה רתום לבהמה שראשה מכוסה שק. על המורג היה עומד פלח ומריץ בהילוך סיבובי את הבהמה מעל התבואה המתרסקת. בריסוק היו הגרעינים משתחררים מן השיבולים והקש מתרסק לתבן. על הגורן היו מקימים סוכה על כלונסאות לשומרים על הגורן בלילות. לרוב היה זה 'מופתי' (יהודה וקסלר) בזכות אקדח השטייר האוסטרי הגדול שהיה לו.

הדיש היה נמשך כמעט עד לחגים. את התבואה המרוסקת היו מעבירים השכם בבוקר בעזרת קלשוני-עץ מול הרוח ומעיפים את התבן והמוץ עם הרוח, למרחק מה. הגרעינים הכבדים היו נופלים ונשארים במקום. את הגרעינים המנופים היו אוספים בממגורות - קוורות, בשפה המיוחדת דאו. הקוורות היו מגדלי-פח-גלי בגובה של כ-4 מטר ובקוטר של כ-3 מטר. 8 מגדלים כאלו שעמדו בשתי שורות היו מכוסים בתקרת עץ ששימשה כריצפה, לצריף מכוסה טול שחור והיה מחולק לחדרי מגורים. צריף הקוורות השחור המפורסם בעכבריו, היה כסמל לגשר.

את גרעיני החיטה היו טוחנים בטחנת הקמח שהיתה מונעת בעזרת זרם הירדן שזרם על יד כפר ערבי בשם עבודה, בזרימה חזקה ותלולה. זרימה זו היתה מניעה גלגל מים שהפעיל את הריחיים של טחנת הקמח שהיתה שייכת ליהודי טברייני שהיה גם מפעילה.

נסיעה לטחנת הקמח בקיץ לא היתה בעיה, בחורף לעומת זאת, היה בלתי אפשרי להגיע לעבודה בעגלה רגילה מחמת הבוץ העמוק. כדי להגיע לטחנת הקמח, היו רותמים זוג בהמות- החזקות ביותר שהיו- לחלק הקדמי של עגלה בעלת שני גלגלים כאשר לדו-אופנים זה, היו קושרים שק או שניים של גרעינים, עליהם היה מתיישב העגלון וכך היו מגיעים

תודה!

מיומנו של חלוץ – סוף

לאחר שנים ארוכות בהן זכיתי לשירותיהם המקצועיים של אנשי הנהלת חשבונות, זו העת לומר תודה!

על סף התחלה חדשה, יציאה לדרך כחברה עצמאית, אני מבקש לחלוק עם כלל החברים את התרשמותי לאורך השנים:

לאבי בר, תודה על הליווי הנבון, הקשב והעצה הטובה.

לאודי כהן, על ניהול תיק היזמות ביעילות ויסודיות.

לליאור קוצ'וק, על סבלנות ומאור פנים גם מעבר לשעות הרשמיות.

לאורית מלמוד, על הטיפול וההנחייה מול עובדי היזמות.

לחנה שושני על הושטת יד לעזרה תמיד. לשרה על השירות המהיר והמוצלח.

בטוחני שגם בהמשך דרכי החדשה אקבל מכם את הסיוע המקצועי והאדיב אותו אתם מעניקים לכלל באי הנהלת החשבונות.

ולכם חברי אשדות יעקב, אני מזמין אתכם להמשיך ולקבל מסוסן יזמות את השירות האיכותי והאטרקטיבי ביותר.

החברה, סוסן יזמות הפכה לחברה בע"מ, החליפה את צוות העובדים שלה והגדילה אותו לטובת ציבור הלקוחות. כיום סוסן יזמות מחזיקה צוות קבוע וקבלני משנה רבים בתחומי הבנייה, אינסטלציה, תשתיות ועוד.

אני מזמין אתכם לקבל הצעות מחיר ולהתייעץ בכל עת ובכל עניין!

מיכה סוסן

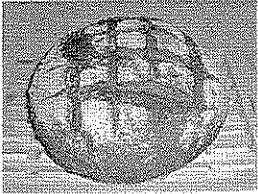
והבלו, שתבעו מאיתנו את המגיע להם לפי הרישום. כדי להפטר מהתסבוכת, הוזמן פקיד המכס ובנוכחותו שרפנו את העלים המסריחים וחטל סדר גידול טבק.

לתנובת הלול אפשר היה להוסיף את אותן ביצים שהתרנגולות שערקו מן הלול היו מטילות באבוסי הרפת או האורווה והשומר או הרפתנים היו אוספים אותן להנאתם.

בשנה הראשונה לבואנו לגשר, פרט לטבק, זיתים והתחלת כרם, התחלנו לגדל גן-ירק קטן לצרכי הבית שהיה מושקה בצמצום ולא הכל הצליח לגדול, היות ואת המים היו מביאים בתביות מן הירדן. תוצרת הגן היתה מגוונת במשהו את התפריט הדל. המזון בשנתיים-שלוש הראשונות המזון היה דל שבדלים וחד-גוני. לארוחת הבוקר אכלנו בצל, שמן, זיתים, גבינה רזה וזה, לא תמיד ממותק. אותו תפריט בשינויים קלים הוגש בארוחת הערב. ארוחת הצהריים כללה מרק עדשים ודייסה ולקינח מנה פודינג, לפעמים.

לאלה החלשים או המבריאים ניתנה תוספת דג-מלוח, ביצה או קצת חמאה שהיו מתבצים מן השמנת, אותה עשו מהחלב שנשאר לצרכי הבית והופרד בספרטור-יד. את החלב הרזה היו מגבנים לגבינה רזה. בשר אכלנו לעיתים רחוקות, כשהיו שוחטים פרה שחלתה או כשהיה מגיע זמנה מרוב זקנה, אזי היו מזמינים את אפרים ציזיק - בעל נחלה ממנחמיה - שהיה המבצע. כאשר שחטו פרה לא היו יודעים מה לעשות עם רוב הבשר. קירור לא היה לנו, ובקיץ בשר היה מתקלקל מהר; לכן היו מבשלים כל מה שאפשר, ואת השאר היו שולחים לדגניות ולקבוצת כנרת. באותו שבוע היינו אוכלים בשר לשובע. בארוחת בוקר היתה תוספת של עוגיות, אם האופה היתה מצליחה להסתירן, אחרת חברה ליצים היו גומרים אותם בלילה, אחרי ליל ריקודים סוער.

ערך: אבנרון

יזמות דו תכליתית - שיחה עם שקד זאבי

בתהליכים טבעיים ומחומרים טבעיים, אני עצמי מייצר כבר שנים שייקים על בסיס חומרים טבעיים ועברתי כמה סדנאות חשובות בתחום זה, אם גם לא ממש בצורה מסודרת.

לפני מספר חודשים תָּכַר שקד זאבי לבחור נוסף, תושב בית השיטה, והם פתחו יחד, בית מאפה ליצור סוגים שונים של לחם בריאות. העסק נמצא כעת בשלבי הרצה והשניים מקווים שבתוך זמן קצר, טיבו של הלחם וטעמו המיוחד יביאו אליהם לקוחות רבים מהעמק וסביבותיו. כרגע מדובר בשלושה סוגים של לחם מלא: לחם כוסמין, לחם שיפון ולחם מלא מחיטה אורגנית. הלחם נאפה ב'אינגליש קייק' ללא שמרים או תוספים, בלי סוכר, בלי שמן ובלי אותיות קטנות. הוא מכיל קמח, מים מלח ומחמצת שאור, ונעשה בהתפחה ארוכה שעושה שינוי בתרכובת של קמח וגלוטן, בדיוק כמו שנהגו אבות אבותינו. שקד אומר שאילו לבני ישראל בעת יציאת מצרים היו שמרים, כי אז היו מספיקים להתפיח את הלחם ליום שלם, ומסעם ארצה היה מתקצר. בית המאפה נמצא במבנה שכור בבית השיטה והשיווק כרגע נעשה מפה לאוזן וקוצר שבחים. שקד, שנוהר מלקשור לעסק כתרים בטרם עת (אנחנו רק בשלבי הרצה, לא להסחף...) מאמין שחוג הלקוחות של בית המאפה יילך ויגדל בעתיד הקרוב, כולל בעמק הירדן ובפרט באשדות איחוד. כבר היום רשומים בספר הלקוחות של בית המאפה מספר אשדותים, ומשבוע לשבוע מספרם גדל. שקד מתמרח בין שתי הפעילויות היזומיות, ומקווה למצוא את שביל הזהב כדי שזה יהנה וזה לא יחסר.

על עתידו באשדות ובכלל, הוא מעדיף שלא להרחיב את הדיבור, ומבטיח שכל דבר יישקל בזמן הנכון. יש לי באשדות משפחה ענפה, הרבה חברים וסך הכל טוב לי פה. הודו! כבודה במקומה מונח. אשמח לבוא לשם כמטייל אבל הפרק ההודי מאחוריי. בהצלחה לשקד זאבי.

שמע: אבנרון

שקד זאבי, 36 בקירוב, בנם של אסף ומלכה, שב לפני שנים אחדות לאשדות אחרי תקופות של נדודים וחיפוש עצמי בדרום ומזרח אסיה. היום חי באשדות כתושב ושמח בחלקו. לפני שנה ומשהו נפתח מכרז לתיקון אופנים, אחרי שיוסי הראל נאלץ לעזוב מטעמי בריאות. שקד נענה למכרז וזכה בו. הוא סידר את המקום ועם קצת עזרה מידידים ומכרים למד את המקצוע (אני עדיין לומד...) ויצא לדרך. די מהר נוכח לדעת שעשיר גדול הוא לא ייצא מעסקי האופנים. עבודה אמנם יש בשפע (בעיקר בקיץ) אומר שקד, אבל פרנסה זה כבר סיפור אחר, כי מתח הרווחים בשוק האופנים הפשוטים נמוך למדי, ואם אני לוקח ממישהו 50 שקל על החלפת צמיג ופנימית, אני בקושי מרוויח משהו, וללקוח זה מרגיש יקר. בשביל להתפרנס באמת, אומר שקד, צריך לפתח את העסק ובעיקר להוסיף נפח פעילות. מי שבא לעזרתו בענין זה, הוא איב מחנות האופנים המקצועיים, ששולח אליו לקוחות שמגיעים אליו, ומעוניינים בתיקון של אופנים לא מקצועיים.

כעת, לאחר שהתמקצע והבין פחות או יותר את מגבלותיו של שוק האופנים הפשוטים, הוא פוזל לעבר שינוי, שיעודו העיקרי, לצד תיקוני אופנים, יהיה מעבר למכירת אופניים מקצועיים וחשמליים וכן חידושים טכנולוגיים שונים (גאדג'טים), שם מתח הרווחים יאפשר, כך הוא מקווה, פרנסה בטוחה ומכובדת יותר. כדי להגשים את היעד הזה אומר שקד, צריך לסדר את המבנה ולהפכו נגיש למכירה, כלומר לסגור את הגג ולעשות סידורים מתחייבים נוספים. עובדים על זה.

לאור המצב הלא ממש מזהיר, מוסיף שקד, הורדתי כרגע את הקף הפעילות שלי בתחום האופנים ונכנסתי ליזמות בתחום המזון הבריא. תחום המזון הבריא מאד מושך ומאתגר אותי ואני עוקב אחריו שנים, כי אני מאמין בחזרה לטבע ובחיים לצד הטבע. החזרה לטבע כוללת יצירת מזון אורגני שמרגיש לי יותר בריא, מאחר ונעשה

ברווחה

מה נשמע ברווחה?

לפני מספר ימים נשלחו מכתבים לחברים ולתושבים בנושא הצטרפות לביטוח שר"פ לקהילה. עם דף מצורף מטעם שר"פ לקהילה – בו מפורטים השירותים הניתנים מהם.

לאחר בדיקה, הגענו למסקנה שזה השירות הרפואי הטוב ביותר, בזמן סגירת המרפאה האזורית. הם נענים (בדרך כלל) תוך זמן קצר. עובדים עם רופאים מיעצים מצויינים ובהרבה מקרים נמנע ביקור רופא שבא לאחר כשעה וחצי. הם מפנים לבי"ח הקרוב (תלוי היכן נמצאים) ודואגים לטופס 17. כך שנמנע כאב ראש וכסף לתשלום. במסגרת זו אפשר גם לפנות למרל"מ מוקד רפואי בטבריה ליד מד"א. מביאים קבלה ומכתב רפואי, אני שולחת אליהם והם שולחים זיכוי מהפרש התשלום במרל"מ לתשלום עבור ביקור רופא בבית. במידה ונשארתי ללא תרופות בסופ"ש, יש להם אפשרות לשלוח מרשם לבית ה מבוטח או לבית המרקחת מוכר (צמת, סופר פארם) על פי ההנחיות של הפונה בפקס. אני מציעה לכל משפחה ובודדים להצטרף לביטוח. מניסיוני אני רואה שמשפחות עם ילדים פונות הרבה ליעוץ רפואי, ושליחה לבי"ח. כך גם אנשים מבוגרים. בדבר שאלות נוספות אשמח לענות. כפי שכתבנו לבודד עלות חודשית 20 ₪ ולמשפחה 30 ₪.

חברת 'גיל עוז'

התקשרנו עם חב' 'גיל עוז' מעמק המעינות, לניהול 'בית אחדות' והדירוניות. בימים אלו החברים המקבלים חוק סיעוד באמצעות חב' עמל סיעודית עוברים לגיל עוז. מבלי זעזועים מיוחדים. המטפלות עוברות איתם לגיל עוז. כמובן שעשינו זאת בהסכמת החברים.

אנו נכנסים לתהליך של חשיבה מה יהיה המשך קיום הבית הסיעודי והדיור המוגן. זה לא סוד שבשנים האחרונות יש הרבה אנשים סיעודיים שמעדיפים עובדים זרים ויש לתת את הדעת איך יקבלו מענה רפואי, תעסוקתי ועוד. יש כל מיני רעיונות שכבר מתקיימים

בישובים שונים. נצטרך ללמוד. נשמח גם לרעיונות חדשים מתוכנו.

מתנדבים בקהילה – אנו מחפשים מתנדבים לחברים הזקוקים להסעות, בשעת הצורך או מענה אחר. במיוחד לחברים שאין להם כאן משפחה, וגם אנסה בעצמי לפנות אישית, זה יהיה לעזר רב. המתנדבים יצאו נשכרים.

מגן בריאות – הרבה מאד חברים למדו להנות ולהסתייע בביטוח מגן בריאות. חשוב מאד לאחר ביקור אצל רופא פרטי, להביא אלי קבלת מקור ומכתב רפואי (צילום). זה התנאי הראשוני לקבלת החזר מהביטוח.

דויד שטיינברג מאושפז במרכז רפואי שוהם בפרדס חנה, שמח מאד ונרגש עם כל ביקור. אני פונה אליכם חברים לבקרו. פרטיים אפשר לקבל אצלי או אצל אחובה. מוסר ד"ש לכולם. בהזדמנות זו נאחל לדויד בריאות טובה ואיכותית – וכך גם לכל חולינו באשר הם שם.

שבת שלום,

עדה חזן – רווחה

הודעה מהמרפאה האזורית

בימים ה' 29/1 וא' 1/2 – לא ילקחו בדיקות למעבדה מן המרפאה עקב העברת המעבדה למקום חדש.

שימו לב!

'התקף התובנה שלי' - עמליה על ספר אקטואלי

אותה הכול מהתחלה ולקוח לה כמעט שמונה שנים להגיע בחזרה למצב שבו היא יכולה להמשיך להיות אותה חוקרת-מוח נפלאה שהיתה.

בסוף הספר יש לה עצות ו-10 דיברות למטפל. היא מסבירה את מה שהיא הבינה אחרי התופעות אותן חוותה תוך אותו התקף; וכמה למדה מהמצב הזה, ואיך בעצם זו פעם ראשונה שלרפואה יש אפשרות להבין מה קורה.

גייל טוענת שיש כל הזמן מה לעשות, כל הזמן! וכל יום! לתרגל ולתרגל עד שהמוח שנפגע לומד מחדש, תוך שהוא מחווט את אותם סיבי עצב שכל-כך נחוצים ומקשרים בין התאים והמרכזים השונים במוח.

ניתן לראות את הרצאתה באתר טד TED בו היא מספרת ומתארת בהומור את הפתיח לאירוע המדהים.

כאשר קראתי את הספר נזכרתי בימים בהם החלמתי מניתוח קשה במהלכו הייתי מורדמת ומונשמת ושלוש ילדי ואחיותי ניסו במשך אותם ימים לדבר אלי ובחנו מתי אתעורר ואם אני מבינה- כי המנתח אמר להם מראש שאינו יכול להתחייב על דבר, כי הגידול ענקי ולוחץ על חלק נרחב מאוד מההמיספרה הימנית קדמית של מוחי. אינני יודעת וזוכרת כמובן הכול, אבל כאשר החלו להוריד קצת את המינון של חומרי ההרדמה לאט לאט חזרתי לעצמי. אני זוכרת לחיצת יד של יעל בתי הצעירה שאמרה: 'אמא, אם את מבינה ומזהה מי מדבר איתך, לחצי את היד המונחת בתוך ידך'.

ואני זוכרת שלא יכולתי לפקוח את עיני, אך זיהיתי את קולה של יעל וחיפשתי נואשות בין קפלי מוחי את האותיות של שמה ולא הצלחתי למצוא, אז לחצתי את ידה והשמעתי קול כמו של חתול, כי פעמים רבות קראתי לה "כְּצִלָּה" - חתולונת באידיש, והודות ליעל למדתי לאהוב חתולים וגם אימצנו כמה מהם כאשר גרה עמנו בחדר לפני שעברה לחברת-הילדים.

סוף בעמוד הבא

אחותי הצעירה כופי נתנה לי לקרוא ספר מרתק. זה יעניין אותך ודאי, כך אמרה, מכיוון שעברתי ניתוח מוח די קשה.

הספר "התקף התובנה שלי" נכתב ע"י חוקרת מוח אמריקאית שהתחילה את מסעה בעקבות מחלתו של אחיה שסבל מסכיזופרניה. מאוד עניין אותה לדעת איך פועל מוח של אנשים החולים במחלה, ובמה שונה משל שאר האנשים. היא עברה ללמוד ולהתגורר בבוסטון ועבדה אצל גדולי המומחים. היא ייסדה עמותה מיוחדת וביקשה שאנשים יתרמו את המוח הסכיזופרני של יקיריהם לאחר מותם, כדי שהמחקר יוכל להעמיק. ואז, ביום בהיר אחד חשה כאב ראש עצום ולא הבינה מה קורה לה. היא המשיכה באופן כמעט אוטומטי לעשות את דברים שהיתה עושה בכל בוקר (אימון גופני, מקלחת והתלבשות לפני יציאתה לעבודה) כשלתע הרגישה שמשוה לא רגיל מתרחש בגופה. היא הבינה שבתוך מוחה מתרחש באותם רגעים שבץ, והוא מתמלא בדם. מתוך ידיעתה העמוקה בנבכי המוח האנושי, הבינה שחצי המוח השמאלי שלה מתמלא דם ושהיא חייבת להזעיק עזרה. לקח המון זמן עד שבשארית כוחותיה ומוחה, הצליחה לחייג לעמיתיה בעבודה. למזלה הגדול הם מבינים שקורה שם משהו חריג מאוד, ומזעיקים אמבולנס שדוהר איתה לביה"ח, שם מבינה שהיא כנראה עומדת להיפרד מהחיים ולמות. לתדהמתה היא מתעוררת למחרת ומבינה שהיא עדיין בחיים. מעניין מאוד היה לקרוא איך החצי הימני של המוח עדיין מתפקד ואיך הוא חש ומבין ואיך משתלטת על הגוף תחושת האופוריה (או הנירוונה כפי שהיא קוראת לה) כאשר החצי השמאלי של המוח משותק ושותק. ואין יותר את הפטפוט הפנימי האין סופי... את ההרגשה כאילו לגוף אין גבולות והיא מתמזגת עם כל האנרגיה שנמצאת מסביב לה...

לא אכביר מלים ולא אעשה לכם ספּוּוּלָר, כי לכל אחד כדאי לקרוא ספר זה, ועל אחת כמה וכמה, לכל מי שיש לו לחץ-דם גבוה או עבר אירוע מוחי. בסיכום, היא מספרת איך אמא שלה מטפלת בה כמו תינוקת, מלמדת

התקף התובנה שלי – סוף

בזמן הזה...

ב-2 פברואר 1905 נולדה בסנט פטרסבורג פילוסופית אמריקאית וסופרת (ילידת רוסיה) אליסה רוזנבאום, הידועה ביותר בעולם הספרות תחת שם העט של איין ראנד, שנפטרה במארס 1982 בניו יורק.

לעולם מילותיה של הסופרת לא היו יותר מתאימות כבעת הזו:

כשאתה תבחין כי כדי לייצר אתה צריך לקבל אישור מאלה שמייצרים שום דבר;

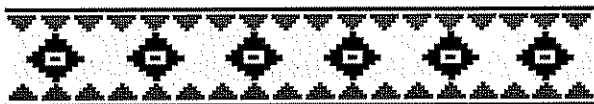
כאשר תיווכח שהכסף זורם למי שאינם עוסקים בנכסים אלא בטובות הנאה;

כאשר אתה תופס שהרבה אנשים מתעשרים בעזרת מתן שוחד והשפעתם, יותר מאשר על ידי עבודתם, וכי החוקים לא מגינים עליך מפניהם, אלא, להיפך, העשירים אלה שמוגנים מפניך;

כאשר אתה מגלה שהשחיתות מתוגמלת והיושר הופך להקרבה עצמית;

"אז אתה יכול לומר ללא חשש, שגורל החברה בה אתה חי נחרץ".

איין ראנד (1950)

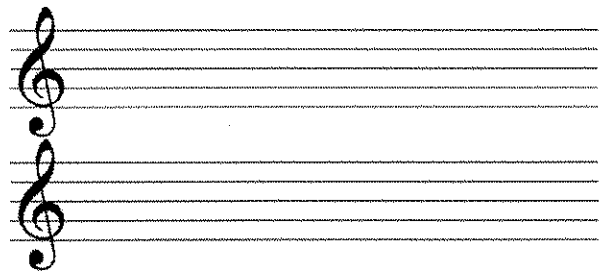
ברכות
 אברק וקנין עם שחרו אצה"ל
 בהצחה באצרות

באופן כללי קרה לי נס; קודם כל כיוון שבאותו בוקר עופר בני טילפן, וכאשר לא עניתי זה עורר את חשדו ואז ביקש מחן איתן שיראה מה קרה לי. חן הזעיק את ברוריה שהזעיקה רופא תורן שהפנה אותי ל"פוריה" שם עשו לי בדיקת C.T. בעקבותיה העבירו אותי באמבולנס לרמב"ם לידיו של פרופסור זערור וכולם התפעלו כמה מהר חזרתי למוטב. אמנם הייתי עוד צריכה לשהות תקופת מה במחלקה גריאטרית לשיקום הצד השמאלי של הגוף שנחלש בעקבות הגידול הענקי שלחץ על החלק הימני של המוח.

וכמו שכותבת גיין בספרה: צריך להמשיך ולתרגל כל הזמן את המוח ולחזק את הקשרים בין המוח הימני לשמאלי, כי כל אחד מהם מתפקד בצורה אחרת, וכשהם פועלים טוב ביחד אז זה נהדר. אני ממליצה בחום על הרצאתה של גיין. מובטחת לכם הנאה רבה, גם אם אין לכם זמן וחשק לקרוא את הספר.

שבת שלום,

עמליה דיין בת-ארי

ברכות אצרה"ל'ה שרון
 אצ קבלת פרס מפעל חיים fe
 אצד אומני ישראל א

באהבה והערכה אצול"ה!
 קהילת אצרות איחוד

ב'בית אורי ורמי' - תערוכות חדשות

1. עבודת צוות / האדריכלות של משרד נדלר-נדלר-ביקסון-גיל עם אלקון, 2010-1946

את מוזיאון אורי ורמי נחושתי בקיבוץ אשדות יעקב מאוחד תכננו האדריכלים שולמית ומיכאל נדלר בראשית שנות ה-50 ובראשית דרכם המקצועית. כמה שנים מאוחר יותר, כשנגשו לתכנן את הרחבת המוזיאון הצטרף אליהם לשותפות האדריכל שמואל ביקסון ששמר על האופי המקורי של הבניין (שלב שלישי ורביעי למוזיאון תוכנן על ידי אדריכלים אחרים).

לאורך 64 שנות פעילות עמדה עבודתו של משרד נדלר-נדלר-ביקסון-גיל-אלקון בתזית היצירה המקומית, עם זכייה באין-ספור תחרויות ופרסומים בכתבי עת מקומיים ובינלאומיים. למרות זאת, עד כה לא הוצגו עבודות המשרד בחלל מוזיאלי כמכלול מגובש ונהיר ובמבט רטרוספקטיבי מסכם. התערוכה החדשה, שחלקים ממנה הוצגו לראשונה בגלריה בבית האדריכל בתל אביב, שואפת להציג את מכלול עבודתם, ולסייע לה למצוא את מקומה בהיסטוריה של האדריכלות הישראלית. התערוכה כוללת יותר ממאה צילומים ומסמכים שנבחרו מארכיון המשרד. התערוכה מלווה בספר חדש המסכם את יצירתם. לא מדובר בתערוכת אדריכלות מקצועית הדורשת ידע מוקדם בתחום, אלא בתצוגה המשקפת את ההתפתחויות והתמורות שחלו בתרבות הבנייה הישראלית לאורך שבעה עשורים.

אוצרי התערוכה: מיכאל יעקובסון {חתן פרס רכטר} וערן טמיר טאויל.

2. "VIA" תערוכה של צילה ליס - ציור, פיסול ומייצבים.

תוך כדי תנועה

על עבודותיה של צילה ליס

דנה גילרמן

שורשיה של צילה ליס נטועים עמוק בקיבוץ עין שמר, מקום הולדתה. מעולם לא עזבה את הקיבוץ, למעט שליחות בת שלוש שנים לבלגיה. אולי זו הסיבה שכל עבודותיה

בתערוכה "VIA" עוסקות בתנועה, במסע, בעזיבה, בניתוק, בהגירה. היציאה של ליס למסע מתממשת דרך היצירה. התשוקה לצאת לדרך תלויה בעשייה האמנותית, והעשייה האמנותית תקפה בזכות התשוקה. וכך הן מממשות זו את זו ויוצרות קשר שאין להתירו, קשר המאפשר לליס להמשיך ולנדוד מבלי ללכת לשום מקום.

בשנים האחרונות היא נמצאת בסטודיו יום-יום, שוקדת על עבודותיה שמצריכות סבלנות רבה. העמלות הידנית, האובססיביות של מלאכת היד, ניכרת ברישומים, בציורים ובאובייקטים שהיא יוצרת, שנאספים בסטודיו לקראת התערוכה.

אוצרת התערוכה : רות שדמון

התערוכות ינעלו בתאריך : 28.3.15

המוזיאון פתוח: שני עד חמישי - 10 עד 15 . שישי וערבי חג - 10 עד 13 . שבתות וחגים -10 עד 14 ביום א' המוזיאון סגור. ביקור במועד אחר ניתן לתאם בנייד : 050-7610754 .

נשמח לראותכם

www.uri-rami-museum.co.il

מי ומה באשדות

סיפור המכולה של בית 9 תם אך לא נשלם.
 כותב שורות אלה (גילוי נאות) תמך בהסרת המכולה מכמה טעמים. א. הצבתה של המכולה נועד לתת פתרון זמני למשפחה ברוכת ילדים. מרגע שאותה משפחה יצאה מן הדירה, התייתר הצורך במבנה היביל, ולכן היה צורך להסירו, אלא אם התקבלה החלטה אחרת (ולא התקבלה).
 ב. התוספת, שלא תוכננה מראש, לא עמדה מלכתחילה בקריטריונים סביבתיים והיתה חריג ופצע בנוף. ג. הכלונסאות עליהן עמדה התוספת התבלו עם השנים, ועל פי חוות דעת של איש מקצוע, קיים חשש לקריסתה.
 היו שהתנגדו להסרת התוספת, בטענה שהיא מהווה, יחד עם המבנה המקורי, פתרון הולם ואף ייחודי למשפחות עם ילדים. לטענת אותם גורמים מדובר בגחמה של דייר שמטעמים השמורים עימו פעל ללא לאות להסרת התוספת, עד שצלח הדבר בידו. העובדות הן שמה שהכריע את הכף בסופו של יום, לא היתה התעקשותו של אותו דייר, אלא חוות דעת מקצועית אובייקטיבית שקבעה שמדובר במבנה מסוכן למגורים. השורה התחתונה היא אותה שורה, אבל חשוב להבהיר את הדברים.
 ואגב, תיקון קל. האיש האחראי על הסרת המכולה והעברתה, היה שאול אלטר.

זו היתה אולי האסיפה החשובה ביותר בחמש השנים האחרונות הנקלטים כבר כאן עם משפחותיהם, וכעת, אחרי שנות בצורת ארוכות, מומלצים להתקבל לחברות. המזכיר (שחזר לגדל זקן אחרי שנים) וזוהר יחיאלי הציגו, תמי ש. עודדה מן הקווים והאסיפה אישרה ללא דופי. הקלפי אמרה את דברה - חמשת הזוגות הצטרפו רשמית למשפחת אשדות. חבל שקומץ כה קטן של חברים הטריח עצמו לאותה אסיפה, אולי מפאת הבטחון בקבלתם לחברות, אולי בגלל מזג האויר הסוער שהשאיר רבים בחיק התנור החמים. אין ספק - מדובר בתחילתו של מהלך משמעותי ביותר לאשדות, שעתיד

המשך בעמוד הבא

את הקטע הבא שלח לי דובי שושני רגע לפני שנסע לסרילנקה:

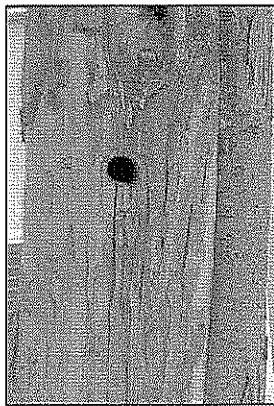
מנהל חברה חלה בדיוק ביום שבו הוזמן לקונצרט. כמחווה של רצון טוב, נתן את הכרטיסים למבקר הפנים של החברה. למחרת הקונצרט, השאיר המבקר דו"ח כתוב על שולחנו של המנהל, בזו הלשון:
 כחלק מעבודתי, נשלחתי על ידך לקונצרט שבו היצירה המרכזית היתה **הסימפוניה הבלתי גמורה של שוברט**. על אף שלדעתי, יש לפסול על הסף עבודות בלתי גמורות, עקבתי אחר הביצוע ולהלן ליקויים חמורים שהתגלו בפני:

1. הליקוי הבולט ביותר הוא ש-22 הכינורות שבקבוצה נגנו בדיוק אותה מנגינה! זוהי כפילות בזבזנית! אני סבור שניתן לפטר את רוב הכנרים.
2. המתופף מתבטל במשך פרקי זמן ממושכים. אני מציע להתקין שעון נוכחות מיוחד עבורו, כדי שאפשר יהיה לפקח ולתגמל אותו רק לפי זמן עבודתו בפועל.
3. קטעי נגינה רבים חזרו על עצמם שוב ושוב. אין שום טעם בכך שהחלילים יחזרו על מנגינה שנוגנה זה עתה על ידי האבובים. אם החזרות האלה תקוצצנה בקפידה, ניתן יהיה לחסוך ולסיים את הסימפוניה תוך 20 דקות במקום תוך שעתיים.
4. אגב, לגבי הציוד: שמתי לב שיש חוסר סטנדרטיזציה משווע בציוד הנגינה ובמיוחד בכלי המיתר. ראיתי שיש כנורות גדולים וקטנים, כאלה שמחזיקים תחת הסנטר וכאלה שמחזיקים בין הרגליים. נדמה לי שגודל אחד וסטנדרטיזציה בציוד יועילו גם בהיבטי הניגון וגם, כמובן בתחזוקה שוטפת.
5. המנצח, העובד הבכיר ביותר, לא ניגן אפילו צליל אחד במשך כל הקונצרט, והפגין זלזול בלקוחות, תוך עמידה עם הגב לקהל (!!) היו מס' פעמים שבהם אף איים במקל על העובדים הכפופים לו, דבר שאין להרשות בשום פנים ואופן. אני הייתי משעה אותו עד לשימוע.
6. אני סבור שלו היה מר שוברט הנכבד מקפיד להימנע מהזבזבזים הני"ל, הוא היה מספיק לסיים את העבודה ולא היה משאיר אותנו עם סימפוניה בלתי גמורה.

מי ומה - המשך...

הזמרים, כך שמענו, מתעתדים לשוב ולהופיע על בימותינו. אין ספק שחג התשעים דיגדג והעיר אותנו מטרדמת תרבותית ארוכת שנים, וטוב שכך.

שרה שרון בשפת האשדותים, שרהליה שרון בשפת העם, הוכיחה שוב שלא נס ליחה. לפני זמן קצר התבשרה שרהליה על זכייתה בפרס איגוד אומני ישראל (אמ"י) על מפעל חיים בתחום השירה בציבור. בשני בפברואר, בהיכל התרבות של פי"ת, תוזמן שרהליה לקבל את הפרס היוקרתי שיחידי סגולה זוכים לו. רק מעטים יודעים שבימים אלה עסוקה שרהלה בהפקת תקליט ראשון של אנשי כישורית, איתם היא עובדת בהתנדבות המון שנים וזה ממלא אותה אושר. המשפחה מפרגנת, אשדות מאושרת, ומחר, במועדון הזמר של עמק הירדן אני חותם לכם שהיא תזיל כמה דמעות.

עץ ההפתעות - לפני שנים הגיע נקר שהחל לנקר בגזעו של עץ ברוש עתיר שנים, מול ביתם של מיכאל, ברוריה ועירית. לא ברור מה חיפש שם אותו נקר, אבל מקורו הקטום יצר חור עמוק בקוטר כמה ס"מ. באחד הימים הגיחה דוכיפת (הציפור הישראלית) או בעצם צמד דוכיפתים, שהחלו לקנן בחור, עד שבקעו ביציהם והפכו לציפורים. כאשר נטשו הגוזלים את הקן הגיעו למקום מספר תוכי דרארה, בעיקר בשעות הערב, והחלו מניעים את גופם קדימה ואחורה, כאילו ביקשו לשאת תפילה. לא חלף זמן רב ואל

סוף בעמוד הבא

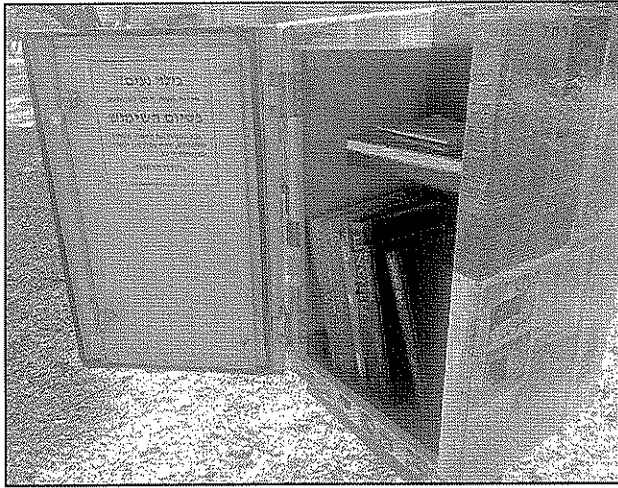
להחזיר אליה את בניה ולהשיב לה את חוסנה שאבד מעט בצוק העיתים. ברכותינו לחברים החדשים.

ארועי ינואר קשורים קשר הדוק למוזג האויר החורפי שבא לפצות אותנו על ינואר השחון של אשתקד. המערכת החורפית הגיעה לשיאה בשבוע הראשון של ינואר עם גשמים בלתי פוסקים ורוחות בעצימות גבוהה. יחסית עמדנו יפה בתלאות מוזג האויר ולמעט ענפי הוויניגטוניה שנשמטו מהעצים בשוך הסופה, עמדנו יפה בפרץ. ראויה לציון היענותו המיידית של יוסי בן פורת, שבשקט האופייני לו פותר המון בעיות ומשקיט רעשי רקע. הדוודים החדשים עמדו אף הם במשימה, איש מהם לא נפל מהגג ומים חמים קיבלנו בשפע. אגב מוזג האויר: קיימים פערים במדידת הגשם בין המודד הרשמי (משה מנטל) לבין הלא רשמי (גל מלמוד שמוביל בכ-20 מ"מ) וראוי שהשנים יישרו את הקו.

אדי קטן ז"ל. ראיתי אותו ביום שישי במרתון טבריה. אדם באמצע חיון, מלא שמחת חיים כנער. איש לא העלה על דעתו שאלה הן שעותיו האחרונות. אדי שעבד אצלנו במשך שנה כמנהל גן הנוי, הצעיד את הגן המקומי הרבה שנים קדימה. חריצותו, האכפתיות שלו, הכבוד שרכש לחברים; כל אלה קירבו אותו לאשדות עד שהפך כמעט לבן בית. הוא שידרג את מערכת בקרת השקייה המיושנת, 'שתל' כלים חקלאיים ישנים בפינות נזנחות. עשה הרבה. אדי גר בשנים האחרונות בשכירות באשדות מאוחד. ידענו שהוא גרוש, אב לנערה מתבגרת אליה היה קשור בנימי נפשו. ראינו אותו צועד באון על המדרכת שבין אשדות לצמח. איש מלא חיוניות, קצת ביישן, שאהב לחייך. בערב שבין שישי לשבת שלח אדי יד בנפשו. ללא חשש. ללא מורא. כי כך הרגיש לו. את סודו לקח עימו. יהי זכרו ברוך.

ניצול הצלחה - חגיגות התשעים השאירו טעם של עוד. בימים אלה מתכנסת קבוצת התאטרון בהנהגת חיים סולפיין; וגם

מי ומה - המשך...

מצל טוב!
לאסתי ואיזיק על
להולדת הנכדה
בת ארז ולזהר
מצל טוב לכל המשפחה!

עבת תופ!

עלון 1455
 עריכה ומי ומה – אבנר רון
 שער ואיור – אירית גל
 צילום עלון – אתי רון

החור הוזנק נחיל דבורים אדיר שהתכנס כולו אל תוך המחילה הברושית והפכה לבית. השכנים אטמו את החור כדי שלא להעקץ וכעבור שבועיים גילו שם קבר אחים. אחר כך שוב בא הנקר שהרחיב את החור עוד יותר ואיפשר לדוכיפתים לשוב אליו בסטייל. אתמול בשעות לפני הצהריים ניצפו בכניסה לחור שלישית דרארות בעת תפילה וברוריה משוכנעת שבתוך הנקיק הצר מצוי ספר תורה.

חגי ברון, שמדריך קבוצות של גרמנים, נוהג לאספם סביב לעץ ההפתעות ולספר אודות הסימביוזה המיוחדת שנוצרה שם.

המהפכה השקטה של אחיות המרפאה
 אתמול הגעתי למרפאת עמק הירדן לתת בדיקת דם שיגרתית. העברתי את הכרטיס המגנטי ויצא לי פתק נחמד עם מספר תלת ספרתי. ניגשתי מול עמדת האחיות ובתוך שלושים שניות קראו בשמי להכנס. האחיות דקרתני קלות, הכניסה את דגימת הדם לתוך מספר מבחנות ובתוך דקה וחצי הייתי בחוץ. כבר באותו ערב הגיעו תוצאות הבדיקה לאתר הכללית וקיבלתי על כך הודעה. את המהפכה השקטה יש לזקוף הרבה לזכותה של תמר פישביין מאפיקים ששקדה על כך רבות ומגלה אכפתיות בלתי רגילה. 'כאשר אסיים את התהליך', אמרה לי פישביין בחיוך, 'יסתיים תפקידי במרפאה'. ואני ביקשתי: תישארי.

אברהמיק חזן הוא היוצר הכי אשדותי שאני מכיר. קצב היצירה שלו הוא מדהים ואיכות היצירה ומקוריותה הולכת ומשתבחת עם השנים. בימים אלה הציב אברהמיק שני ארונות חשמל שפג תוקפם, עטופים בגזרי עיתון ישן, ובתוך הארונות ספרי קריאה ומשחקים. האחד הוצב בדרך מגבול המאוחד לחדר האוכל השני במצפה אבנר. בסיום השימוש, מבקש הפסל, החזירו את הספרים למקומם. היש דבר מקורי מזה?